

Potentieel gevaarlijke honden dienen te worden geïdentificeerd en geregistreerd door middel van een microchip. Daarnaast dienen zij te worden geregistreerd in de daarvoor bestemde gemeentelijke registers. De eigenaar van een potentieel gevaarlijke hond moet een vergunning aanvragen bij diens gemeente, die gedurende vijf jaar geldig is. Om deze vergunning te verkrijgen, moeten er door de aanvrager aan de volgende eisen worden voldaan:

- meerderjarig zijn (ouder dan 18 jaar)
- geen strafblad bezitten voor de volgende delicten: doodslag, marteling, toebrenging van letsel, delicten tegen de seksuele vrijheid of delicten gerelateerd aan drugshandel of associatie met gewapende bendes. Tevens dient er geen juridisch besluit tegen de aanvrager te bestaan waarin hem het recht is ontzegd op het houden van potentieel gevaarlijke dieren. Dit dient te worden aangetoond door middel van de presentatie van een politiercertificaat met jurisdictie, betrekking hebbende op de districten waar de eigenaar van het dier gedurende de laatste twee jaar heeft gewoond;
- beschikken over de fysieke capaciteit en het psychologische geschiktheid tot het houden van gevaarlijke dieren. Dit punt dient te worden aangetoond door de overlegging van certificaten (certificaat van lichamelijk vermogen, certificaat van psychologische geschiktheid) uitgegeven door geautoriseerde centra in Spanje.
- Polisbewijs van aansprakelijkheidsverzekering (seguro de responsabilidad civil) voor schade aan derden, met een dekking van minstens 120.000 euro.

Indien een potentieel gevaarlijk dier zich in een publieke ruimte bevindt, dient de eigenaar of de verantwoordelijke persoon de vergunning van de eigenaar bij zich hebben, mede als het Spaanse certificaat van inschrijving van het dier in het gemeentelijk register. Daarnaast dient het dier de juiste muilkorf te dragen en te allen tijde aangelijnd te zijn door middel van een riem of ketting van maximaal twee meter. Een persoon mag niet meer dan één hond bij zich hebben in een openbare ruimte.

Potentieel gevaarlijke dieren die zich bevinden in een afgescheiden open ruimte (terras, eigen terrein, patio, tuin, etc.) dienen aangelijnd te zijn, tenzij ze zich bevinden in een goed afgesloten hok of verblijfruimte.

De eigenaar is verplicht de ontvreemding of het kwijtraken van een potentieel gevaarlijk dier binnen 48 uur door te geven aan het gemeentelijk register.

10.1.9 Verenigde Staten

Op federaal niveau bestaat er geen rasspecifieke wetgeving. Dergelijke wetgeving bestaat wel in een grote variëteit op het niveau van de deelstaten ('courties'), steden en gemeenten. Op deelstaatniveau bestaat dergelijke wetgeving in enkele staten; in sommige staten is bestaande wetgeving weer ingetrokken en in de staat Ohio is dergelijke wetgeving 'in strijd met de Grondwet' verklaard. Het Hooggerechtshof van Ohio moet hierover nog oordelen.

Rasspecifieke wetgeving op plaatselijk niveau is uiteenlopend van inhoud, van een compleet verbod op het houden van de specifieke hondensoort, via het niet mogen houden van specifieke hondensoorten in het publiek, tot het moeten aantonen van het hebben van een aansprakelijkheidsverzekering. In het algemeen is de wetgeving gericht op ontmoediger, beperken of verbieden van het houden van deze dieren. Meestal mogen huidige eigenaren hun dier houden, maar is fokken en het kopen van honden verboden. Hondensoorten die vaak onderwerp zijn van dergelijke specifieke wetgeving zijn American Staffordshire bull terrier (en/of andere pitbullachtige rassen), Rottweiler, Chow Chow, Duitse herdershond en Dobermann.

Een aantal staten: Californië, Colorado, Florida, Illinois, Maine, Minnesota, New Jersey, New York, Oklahoma, Pennsylvania, Texas en Virginia - heeft daarentegen wetgeving die het deelstaten en lokale overheden verbiedt om rasspecifieke wetgeving te voeren. In 33 staten en in the District of Columbia bestaat wetgeving die hondeneigenaren aansprakelijk stelt voor overlijden of verwonding veroorzaakt door hun hond, met als uitzondering die gevallen waarbij de betreffende persoon zich illegaal op zijn grondgebied bevindt.

Bovendien zien we op het niveau van deelstaat, maar ook op lagere overheidsniveaus de tendens om wetgeving in te stellen die zich niet richt op rassen, maar op het specifieke gedrag van een hond en in het bijzonder ook op de eigenaar van de hond. Een van de belangrijkste argumenten die door tegenstanders van rasbeperkende wetgeving wordt gebruikt is de ongedeelde statistische basis waarop dergelijke wetgeving vaak is gebaseerd. Het best beschikbare cijfermateriaal over hondsbeten is van de Centers for Disease Control and Prevention en is meer dan tien jaar oud. Hieruit kan worden afgeleid dat ruim 4,7 miljoen mensen per jaar in de VS worden gebeten door honden. In 800.000 gevallen is medische behandeling nodig, in bijna de helft van die gevallen vindt die behandeling plaats op de SEH. Jaarlijks sterven er ongeveer 20 mensen als gevolg van een aanval van een hond.

10.2 Landen zonder rasspecifieke maatregelen

Er zijn een aantal landen in Europa die geen rasspecifieke maatregelen hebben. Hier baseert men zich in enkele gevallen op wetenschappelijk onderzoek dat heeft uitgewezen dat er geen onderscheid op basis van ras kan worden gemaakt als het gaat om agressiviteit van honden. Deze landen zijn onder andere België, Finland, Italië, Letland, Luxemburg, Oostenrijk, Portugal, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Zwitserland.

In Polen bestaat er weliswaar een lijst van honderrassen die als agressief worden betiteld, maar het blijkt dat hier verder in de praktijk niets mee gedaan wordt. Voor een Pools burger houdt dit 'officieel' in dat hij eerst toestemming dient te verkrijgen van de gemeente om een puppy aan te schaffen of om er mee te fokken.

Voor een aantal landen is hieronder uiteengezet hoe het beleid aangaande agressieve dieren er uit ziet.

10.2.1 België

In België is er geen rasspecifieke wetgeving, maar is beleid gericht op het voorkomen van hondenbeten. De minister heeft zich voor zijn beleid laten adviseren door een werkgroep die daartoe een preventieplan voor hondenbeten opgesteld heeft. Dit preventieplan is wereldig:

1. Voorlichting van nieuwe hondeneigenaren door het uitreiken van een brochure op het moment dat het verplichte hondenpaspoort wordt opgehaald en het doorlopen van een vragenlijst voor de aankoop van een hond;
2. Het verplicht uitreiken van opvoedingsrichtlijnen aan kopers van een hond;
3. Het door een dierenasiel aan te maken en bij te houden document voor asielhonden;
4. Een verbod op de verkoop van honden en katten in een winkel, om hiermee impuls aankopen te vermijden.

Hondenbeten worden niet geregistreerd. Wel is er sinds 1998 een verplichte registratie en identificatie van honden, die wordt georganiseerd door de Belgische Vereniging voor Identificatie en Registratie van Honden. In 2006 is een wetsvoorstel besproken in de Belgische Senaat¹³ waarin geopperd wordt ook bijtincidenten in deze gegevensbank te registreren, zodat aan secundaire preventie kan worden gedaan. Hiervoor zouden meldpunten voor bijtincidenten moeten komen. Het wetsvoorstel ging uit van studies die aantonen dat rasspecifieke definities onjuist zijn voor deze problematiek. Men heeft bewust niet rasspecifieke maatregelen gekozen:

"De heer Demotte, minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid stelt vast dat er een probleem is inzake bijtincidenten en wil via een geïntegreerde invalshoek, namelijk preventie, psychologische bijstand, reglementering van kwekers, ... een oplossing bereiken. Hij verklaart geen voorstander te zijn van het opstellen van bepaalde lijsten met zogenaamd agressieve honden. Inters, niet gevaarlijke honden kunnen door hun « opvoeding » zodanig geconditioneerd worden dat ze een gevaar vormen voor de maatschappij of bepaalde personen. Anderzijds kunnen bepaalde gevaarlijke honden zodanig geconditioneerd worden dat ze geen gevaar meer vormen en hun aanwezigheid op een eventuele lijst dus zonder voorwerp wordt."

"De minister verstuigt er zich over dat men van de mogelijkheid de honden per ras te klasseren is afgestapt, aangezien die door alle gekoörde dierenartsen en specialisten als contraproductief werd beschouwd. Bovendien zou men dergelijke lijsten voortdurend moeten aanpassen, omdat de gevaarlijke honden vaak gekoppeld zijn aan een rage van bepaalde rassen, zoals vandaag de Rottweiler of de pitbull."¹⁴

10.2.2 Zwitserland

In Zwitserland is een wetsvoorstel ingediend die scherpere regels stelt voor het houden van honden. Aanleiding voor het wetsvoorstel was de dood van een zesjarig jongetje door een pitbull in 2005.

De registratie van bijtincidenten is sinds mei 2006 verplicht. Artsen moeten dit melden bij het kantonale Veterinairamt. Dierenartsen, hondentrainers, kennels en anderen via hun beroep bij honden betrokken personen moeten agressieve honden bij het kanton melden, zodat bekeken kan worden welke maatregelen om bijten te voorkomen, genomen moeten worden.

Concreet houdt het wetsvoorstel het volgende in:

¹³ Belgische Senaat, Handelingen, donderdag 14 december 2006 Namiddagvergadering
¹⁴ Belgische Senaat, Zitting 2006-2007, 5 december 2006 3-597/7

Alle honden in Zwitserland (circa 500.000) zullen in drie categorieën onderverdeeld worden:

1. niet erg gevaarlijk
2. mogelijk gevaarlijk
3. gevaarlijk

Het wetsvoorstel geeft een opsomming van criteria: onder andere lengte en gewicht van het volwassen dier, maar ook het ras. De uitwendelijke criteria voor welke hond in welke categorie valt, zullen bij beschikbaar moeten worden vastgelegd.

De dierenarts is volgens het wetsvoorstel verantwoordelijk voor de indeling van honden in de diverse categorieën. Dit zal moeten gebeuren op het moment dat de hond de verplichte microchip ter identificatie geïmplantieerd krijgt. Afhankelijk van de categorie zullen bepaalde maatregelen gelden. Het wetsvoorstel bedoegt bijvoorbeeld een verbod op het fokken, houden van en invoeren van honden uit de categorie 'gevaarlijke honden'. Bij opzettelijke overtreding van dit verbod zou een vrijheidsstraf kunnen worden opgelegd van maximaal drie jaar.

Voor honden uit de categorie 'mogelijk gevaarlijk' zal in de toekomst een vergunningsplicht gelden. De houder zal aan moeten kunnen tonen dat hij over de nodige hondenkennis beschikt, dat hij de hond in bedwang kan houden en over een goed onderkomen beschikt voor veilig hondenbezit.

Verder regelt het wetsvoorstel dat, als een 'niet erg gevaarlijke of mogelijk gevaarlijke hond' een bijtincident veroorzaakt, een hond buitensporig veel agressie vertoont of de dierenarts anderszins redenen heeft aan te nemen dat de hondenbezitter zijn hond niet onder controle heeft, er een individueel onderzoek kan worden gedaan. Als de betreffende hond bij dit onderzoek doorvalt, zal hij tot 'gevaarlijke hond' worden verklaard, in beslag genomen worden of geëuthanaseerd.

Het wetsvoorstel houdt verder in dat alle honden in Zwitserland in de toekomst moeten worden aangeliend in openbare ruimten en in dicht bebouwde gebieden (de bebouwde kom). Overtredingen worden bestraft. Verder is in het wetsvoorstel opgenomen dat de Bundesrat in de toekomst kan bepalen dat honden van een bepaald ras alleen nog in erkende fokkerijen getokt mogen worden. Daarnaast kan de Bundesrat ook het volgen van een cursus met betrekking tot socialisering van honden verplicht stellen aan de hondenbezitters.

Alleen de Schweizerischer Volkspartei is tegen het wetsvoorstel omdat de regeling te vergaand zou zijn. De partij is dan ook vastbesloten het wetsvoorstel via een referendum aan het volk voor te leggen.

11 Conclusies

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) heeft op 17 oktober 2007 een Commissie van Wijzen ingesteld met als opdracht de Regeling Agressieve Dieren (RAD) te evalueren en een advies uit te brengen over eventuele alternatieven. De Animal Sciences Group van Wageningen Universiteit en Researchcentrum heeft in opdracht van de Commissie en ten laste van LNV hiervoor aanvullend onderzoek uitgevoerd. In dit Hoofdstuk zijn de conclusies puntsgewijs weergegeven. Discussie over de hier gevonden conclusies en wetenschappelijke toetsing aan resultaten uit de internationale literatuur, wordt in het licht van het op te stellen advies door de Commissie uitgevoerd.

Dodelijke hondenbeten

1. In Nederland overlijdt als gevolg van hondenbeten gemiddeld ongeveer één persoon per jaar.
2. Een derde van de bijtincidenten met dodelijke slachtoffers zijn incidenten waarbij het slachtoffer wordt doodgebeten, bij de overige overlijden slachtoffers zeer waarschijnlijk als gevolg van een infectie door de beet.
3. Bijtincidenten waarbij slachtoffers worden doodgebeten betreffen vrijwel altijd jonge kinderen die in of rond het eigen huis door de eigen hond worden aangevallen.
4. In vergelijking met andere oorzaken van niet-natuurlijke dood als bijvoorbeeld sport, spel en doe-het-zeiven, komen dodelijke bijtincidenten met honden weinig voor en is de incidentie ervan vergelijkbaar met die van ongevallen waarbij personen door de bliksem dodelijk worden getroffen.
5. De invoering van de RAD in 1993 heeft niet geleid tot een trendbreuk in het jaarlijks aantal dodelijke slachtoffers door hondenbeten. Wel is het sinds 1993 niet meer voorgekomen dat een hond van het type pitbull terrier een dodelijk bijtincident heeft veroorzaakt. Of dit juist het gevolg is van het op uitsterven van dit type hond gericht overheidsbeleid, komt door een toegenomen maatschappelijk bewustzijn van de risico's met dit type honden, dan wel berust op toeval kan niet met zekerheid worden vastgesteld.

Niet dodelijke hondenbeten

6. Per 10.000 inwoners worden in Nederland jaarlijks 93 mensen door een hond gebeten. Ongeveer 31 daarvan laten zich daarvoor medisch behandelen, de overige 62 behandelen de wond zelf of hebben geen behandeling nodig.
7. Van de 31 mensen die zich per 10.000 inwoners jaarlijks medisch laten behandelen, leidt dit bij 4 van hen tot behandeling door de afdeling Spoedeisende Hulp of polikliniek van het ziekenhuis en bij 0,15 van hen tot opname in het ziekenhuis. De overige 27 mensen wenden zich tot de huisarts.
8. Het jaarlijks aantal ziekenhuisopnamen na een hondenbeet is zesmaal lager dan opnamen als gevolg van kussen-in-huis en achtenveertig keer lager dan opnamen als gevolg van sportblessures.

Omstandigheden, letselschade en rastypen

9. In Nederland worden naar schatting 1,9 miljoen honden gehouden, waarvan iets minder dan de helft een stamboom heeft van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied.
10. Wat betreft negen door de Commissie van Wijzen aangegeven hondenrassen is bij de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied, met uitzondering van de bull terrier, het aantal inschrijvingen van de American Staffordshire terrier, de bull mastiff, de dogo argentino, de fila brasileiro, de mastiff, de mastin Espagnol, de mastino Napoletano en de tosa lau tussen 1993 en 2006 gedaald.
11. Op basis van het Onderzoek Hondenbeten en het Onderzoek Hondenbezit is met een betrouwbaarheid van 95% of meer vastgesteld dat honden van de rastypen Rottweiler, Dalmatische hond, Dobermann, Duitse herdershond, Belgische herdershond, bouvier, Jack Russell terrier, airedale terrier, Weimarse staande hond, bull terrier, Leonbergse hond en border terrier meer geneigd zijn tot bijten dan op basis van een gelijk risico op bijten over rastypen heen mag worden verwacht.
12. Op basis van het Onderzoek Hondenbeten en het Onderzoek Hondenbezit is met een betrouwbaarheid van 95% of meer vastgesteld dat honden van de rastypen golden retriever, Labrador retriever, Maltezer, cavalier king Charles spaniel, Franse bulldog, boxer, Schotse herdershond, dwergschnauzer, Shetland sheepdog, Zwitserse witte herdershond en de Siberische husky minder geneigd zijn tot bijten dan op basis van een gelijk risico op bijten over rastypen heen mag worden verwacht.
13. Bijtincidenten vinden vooral op privéterreinen plaats, waarbij de voor de slachtoffers onbekende honden in de regel zonder voor de slachtoffers waarneembare waarschuwing bijten.

14. In meer dan de helft van de gevallen bemoeide het slachtoffer zich met de hond en werd daarbij in 85 % van de gevallen in armen, handen, benen of voeten gebeten. Kinderen worden verhoudingsgewijs vaker in het hooft gebeten, volwassenen lopen echter vaker ernstig letsel op.
15. Eén op de drie slachtoffers heeft geen beschadiging anders dan aan de kleding opgelopen. Eén op de drie slachtoffers heeft medische hulp gezocht na het bijtincident. Eén op de vijf slachtoffers geeft aan ernstig verwond te zijn door de beet. De helft hiervan de ernstig gewonden zegt naar de huisarts te zijn gegaan.

Honden van het type pitbull terriër

16. De verboden honden van het type pitbull terriër worden in Nederland vooral aangetroffen in grote steden in wijken met veel overlastproblematiek en bij eigenaren die om diverse redenen eerder met justitie in aanraking zijn geweest.

Details bijtincidenten politiedossiers

17. Honden van het type pitbull terriër zijn bij de bijtincidenten vermeld in politiedossiers duidelijk oververtegenwoordigd. Het kan echter niet worden uitgesloten dat slachtoffers eerder aangifte doen als zij door een hond van dit verboden type zijn aangevallen. Ook moet rekening worden gehouden met een grotere kans dat eigenaren van honden van het type pitbull terriër eerder verzuimen om de agressiviteit van hun dier aan banden te leggen of het dier doelbewust af te richten om de aangeboren agressiviteit er van te versterken. In die zin moet de Bijtindex worden beschouwd als een risico op een bijtincident voor de combinatie van hond en eigenaar dat zich manifesteert in het gedrag van de hond.
18. Op basis van de politiedossiers is met een betrouwbaarheid van 95% of meer vastgesteld dat honden van de rassen pitbull terriër, American Staffordshire terriër, Rottweiler, Belgische herdershond, bouvier, Amerikaanse bulldog, Bordeauxdog, Dobermann en Zwitserse witte herdershond vaker bij de politie bekende bijtincidenten zijn betrokken dan op grond van hun geschatte aantal mag worden verwacht.
19. In de onderzochte bijtincidenten bleken honden van het type pitbull terriër bij de slachtoffers geen ernstiger letsel veroorzaakt te hebben dan honden van andere rassen.

Inbeslagnames van honden van het type pitbull terriër

20. In de periode van 2000 t/m 2007 zijn in Nederland 1.937 honden van het vermeende type pitbull terriër in beslag genomen. Het aantal jaarlijks in beslag genomen honden van het type pitbull terriër vertoont vanaf 2000 een sterke stijging, niet alleen in het arrondissementsparket Rotterdam maar ook landelijk.
21. Van het aantal in beslag genomen honden van het type pitbull terriër is 82 % geëuthanaseerd, 13 % is teruggegeven aan de eigenaar. De overigen zijn verkocht, geschonken of herplaatst. Van 61 deponeringen is de eindbestemming onbekend.

Wetgeving in andere landen

22. In landen met rasspecifieke wetgeving worden over het algemeen voorwaarden gesteld aan het houden van gevaarlijke honden. Deze houden bijvoorbeeld in dat houders en/of begeleiders minimaal 18 jaar moeten zijn, moeten beschikken over een houderschapsvergunning en moeten een adequate WA-verzekering hebben afgesloten om eventuele bijtschade te vergoeden. Ook wordt soms een bewijs van deskundigheid gevraagd en een bewijs van goed gedrag. In alle landen met rasspecifieke wetgeving heeft deze altijd betrekking op diverse rassen/types.
23. Landen zonder rasspecifieke maatregelen richten zich op preventie van hondenbeten door voorlichting en het verplicht uitreiken van opvoedingsrichtlijnen voor nieuwe hondeneigenaren en door het tegengaan van impulsaankopen.

Bijlagen

Bijlage 1. Loyale medewerking is verleend door:

Opdrachtgevers:

Commissie van Wijzen: Freek van Sluijs, Paul Erssen, Arie Haveelaar
Ministerie van LNV: Leant van Weereld

Meegewerkt aan onderzoeksuitvoering:

Blueviewteam: Nicky Kruizinga, Paula van der Reijd, Rita Hoving-Bolink, Marije Nieuwenhuizen en Eveliene de Groot
LNV-Dienst Regelingen: Johan Vos, Oda Kruiff en Gerl Jan van Dalen
Openbaar Ministerie: Carel Coenen, Sander Jobse en Yvonne Lemmens
Politie Flevoland: Cees Punter, Daan van der Schaaf, Ria van de Wagt en Kinsta van Andel
Politie Zeeland: Harry van Gellecum
Politieacademie: Bert Harning en Ad Kopperol
TNS NIPO: Carolien Hendrix, Diane Bultink en Maroesjka Brouwer
Wageningen Universiteit & Research Centrum: Reint-Jan Renes, Halde Tobé, Fred van Welle, Bas Engel, Willem Buist en Sierk Spoelstra

Gegavens geleverd en/of meegedacht:

Centraal Bureau voor de Statistiek: Cor Kooijman en Jan Kardaan
Faculteit Diergeneeskunde: Matthijs Schieler
Fotografie: Alice van Kempen
Gemeente Assen: dhr. Lucink
Gemeente Groningen: Petra Maaskant, Susanne Fokkema en Jan Vierdag
Ministerie van Justitie: Willemijn van Kouwen
NIVEL: Robert Verheij
Politie Brabant Zuid-Oost: Huub Stiekema
Politie Drenthe: Han de Boer
Politie Zuid-Holland Zuid: Ed van Wieringen
Raad van Beheer op Kynologisch Gebied: Paul Peeters
Rijksuniversiteit Groningen: Charles Vlek
Stichting Consument en Veiligheid: Coby Draisma
Wageningen Universiteit & Research Centrum: Joanne van der Borg

Bijlage 2. Wettteksten

Gezondheid- en welzijnswet voor Dieren, artikel 73

1. Het is verboden dieren, behorende tot door Onze Minister aangewezen soorten of categorieën van dieren te fokken, in Nederland te brengen, te koop aan te bieden of te verkopen.
2. Het is verboden dieren behorende tot ingevolge het eerste lid aangewezen soorten of categorieën van dieren voorhanden te hebben.
3. Ingevolge het eerste lid worden slechts aangewezen soorten of categorieën, waarvan de dieren een gevaar kunnen opleveren voor de veiligheid van mens of dier.

Gezondheid- en welzijnswet voor Dieren, artikel 74

1. De burgemeester van de gemeente waar een dier dat in strijd met het bepaalde in artikel 73 is gefokt of voorhanden wordt gehouden, zich bevindt, kan bepalen dat dat dier naar een nader door hem aangewezen plaats moet worden vervoerd en aldaar moet worden gedood.
2. De burgemeester legt een maatregel als bedoeld in het eerste lid, voor zover het betreft het doden van het dier, niet ten uitvoer indien binnen zes weken, nadat de desbetreffende beschikking aan de houder van het dier is bekendgemaakt, de houder een verzoek als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht heeft ingediend en op dat verzoek niet afwijzend is beslist.

Algemene wet bestuursrecht, artikel 5:21

Het door feitelijk handelen door of vanwege een bestuursorgaan optreden tegen hetgeen in strijd met, bij of krachtens enig wettelijk voorschrift gestelde verplichtingen is of wordt gedaan, gehouden of nagelaten

Algemene wet bestuursrecht, artikel 5:22

De bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang bestaat slechts indien zij bij of krachtens de wet is toegekend.

Algemene wet bestuursrecht, artikel 5:24

1. Een beslissing tot toepassing van bestuursdwang wordt op schrift gesteld. De schriftelijke beslissing is een beschikking.
2. De beschikking vermeldt welk voorschrift is of wordt overtreden.
3. De bekendmaking geschiedt aan de overtreder, aan de rechthebbenden op het gebruik van de zaak ten aanzien waarvan bestuursdwang zal worden toegepast en aan de aanvrager.
4. In de beschikking wordt een termijn gesteld waarbinnen de belanghebbenden de tenuitvoerlegging kunnen voorkomen door zelf maatregelen te treffen. Het bestuursorgaan omschrijft de te nemen maatregelen.
5. Geen termijn behoeft te worden gesteld, indien de vereiste spoed zich daarleegen verzet.
6. Indien de situatie dermate spoedeisend is dat het bestuursorgaan de beslissing tot toepassing van bestuursdwang niet tevoren op schrift kan stellen, zorgt het alsnog zo spoedig mogelijk voor de opschriftstelling en voor de bekendmaking.

Algemene wet bestuursrecht, artikel 8:81

1. Indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, vóór gaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien bij de rechtbank beroep is ingesteld, kan een verzoek om voorlopige voorziening worden gedaan door een partij in de hoofdzaak.

3. Indien voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, kan een verzoek om voorlopige voorziening worden gedaan door de indiener van het bezwaarschrift, onderscheidenlijk door de indiener van het beroepschrift of door de belanghebbende die geen recht heeft tot het instellen van administratief beroep.

4. De artikelen 6:4, derde lid, 6:5, 6:6, 6:14, 6:15, 6:17 en 6:21 zijn van overeenkomstige toepassing. De indiener van het verzoekschrift die bezwaar heeft gemaakt dan wel beroep heeft ingesteld, legt daarbij een afschrift van het bezwaar- of beroepschrift over.

5. Indien een verzoek om voorlopige voorziening is gedaan nadat bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld en op dit bezwaar of beroep wordt beslist voordat de zitting heeft plaatsgevonden, wordt de verzoeker in de gelegenheid gesteld beroep bij de rechtbank in te stellen. Het verzoek om voorlopige voorziening wordt gelijkgesteld met een verzoek dat wordt gedaan hangende het beroep bij de rechtbank.

Gemeentewet, artikel 172

1. De burgemeester is belast met de handhaving van de openbare orde.
2. De burgemeester is bevoegd overtredingen van wettelijke voorschriften die betrekking hebben op de openbare orde, te beletten of te beëindigen. Hij bedient zich daarbij van de onder zijn gezag staande politie.
3. De burgemeester is bevoegd bij verstoringen van de openbare orde of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, de bevelen te geven die noodzakelijk te achten zijn voor de handhaving van de openbare orde.

Strafrecht, artikel 425

Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie wordt gestraft:

1. Hij die een dier op een mens aanhitst of een onder zijn hoede staand dier, wanneer het een mens aanvalt, niet terughoudt;
2. Hij die geen voldoende zorg draagt voor het onschadelijk houden van een onder zijn hoede staand gevaarlijk dier.

Bijlage 3. Structuur registratie door zorginstellingen in Nederland

In deze Bijlage staan de gegevensbronnen voor het aantal medisch behandelde bijtincidenten uiteengezet. Over het aantal behandelingen als gevolg van een hondenbeet door Centrale Huisartsenposten (CH) is geen informatie beschikbaar.

Medische hulp verleend door huisartsen: LINH

Het Nederlands Instituut voor Onderzoek van de Gezondheidszorg NIVEL⁴ en het WOK Centre for Quality of Care Research⁵ beheren het Landelijk Informatie Netwerk Huisartsenzorg (LINH). In het LINH wordt sinds 2001 informatie omtrent de door Nederlandse huisartsen geleverde zorg gegenereerd.

Bij het LINH zijn een groot aantal geautomatiseerde huisartspraktijken aangesloten. De deelnemende huisartsen verschillen slechts van de Nederlandse huisartsenpopulatie waar het gaat om het groter aantal huisartsen dat in een groepspraktijk of gezondheidscentrum werkt. De landelijke spreiding is representatief, maar er is een klein verschil in het aantal huisartsen werkzaam in (zeer) stedelijke gebieden. Het aantal ingeschreven patiënten via de aangesloten huisartspraktijken is representatief voor de Nederlandse bevolking wat betreft leeftijd en geslacht⁶.

Als een patiënt bij zijn huisarts komt met een verwonding door een hondenbeet dan wordt hiervan melding gemaakt in het Huisartsen Informatie Systeem op basis van de International Classification of Primary Care (ICPC) codering. Een beet door een hond valt onder de ICPC-code S13. Deze code omvat alle gevallen waarin er sprake is van een beet van mens of dier. Navraag bij het NIVEL leert ons dat verwacht kan worden dat het grootste deel van deze gevallen hond-bijt-mens gevallen zijn. We gaan er van uit dat alle gevallen met code S13 een geval betreft waarbij een mens door een hond is gebeten.

De cijfers van het NIVEL betreffen een gecorrigeerd absoluut aantal ingeschreven patiënten voor de betreffende subgroep (Npat_corr), incidentie (Ninc), prevalentie (Nprev), incidentie per 10.000 ingeschreven patiënten (Finc) en prevalentie per 10.000 ingeschreven patiënten (Fprev). Bij deze laatste twee is Npat_corr gebruikt als noemer. Voor hondenbeten is enkel de incidentie van belang, omdat deze het aantal nieuwe gevallen weergeeft. Het LINH maakt onderscheid op geslacht en leeftijd. Met de Finc kan inzicht worden verkregen in het verschil in bijtincidenten tussen onderstaande methode (Snedecor & Cochran, 1967). Omdat het aantal patiënten groot is, kan worden aangenomen dat de geschatte fractie en de variantie een normale verdeling volgen. Ook kan worden aangenomen dat het totale aantal patiënten in Nederland gelijk is aan het aantal inwoners, omdat iedere Nederlander bij een huisarts staat ingeschreven.

$$\text{Gesmeten fractie} = p = \text{Ninc} / \text{Npat_corr}$$

$$\text{Standaardafwijking} = \sqrt{p \cdot (1-p) / \text{Npat_corr}}$$

$$\text{Geschatte landelijke incidentie (95\% betrouwbaarheidsinterval)} = P_{95\%} = p \pm 1,96SD$$

Naast registratie in het LINH is er voor een aantal jaren ook geregistreerd voor hondenbeten in de Continue Morbiditeits Registratie (CMR), ook van het NIVEL. De CMR peilstations vormen een representatieve groep van huisartsen. Hun patiëntenpopulatie bestrijkt ongeveer 1% van de Nederlandse bevolking en is verspreid naar regio en over stad en platteland. Er wordt gerapporteerd over het voorkomen van een aantal ziekten, gebeurtenissen en verrichtingen, die vaak ontbreken in routineregistraties of daarin niet gemakkelijk op te nemen zijn. Voor de jaren 1998 en 1999 zijn hondenbeten in de CMR opgenomen. Uit de registratie van de CMR peilstations volgt de incidentie en het aantal ingeschreven patiënten. Berekeningen kunnen op dezelfde wijze worden uitgevoerd als bij de verwerking van de gegevens uit LINH.

Medische hulp verleend door Spoedeisende Hulp: PORS en LIS

In het Letsel Informatie Systeem (LIS) van Consument en Veiligheid⁷ staan mensen geregistreerd die op een spoedeisende hulp (SEH) afdeling van een selectie van ziekenhuizen in Nederland zijn behandeld. LIS levert sinds 1997 epidemiologische basisinformatie (omvang, ernst, kosten en toedracht van ongevallen) over privéongevallen, verkeersongevallen, sportongevallen, arbeidsongevallen, geweld en zelfmutilatie. Tussen 1983 en 1996 was het Privé Ongevallen Registratie Systeem (PORS) van SCV in gebruik, hierin worden enkel privéongevallen geregistreerd. In LIS worden hondenbeten apart geregistreerd. In PORS hadden hondenbeten echter geen aparte codering. Om toch deze gevallen te isoleren is gezocht op 'contact met hond', met in de toedracht het woord 'beet' of 'gebeten'. Van deze

⁴ <http://www.nivel.nl>

⁵ <http://wokresearch.nl>

⁶ <http://www.eeh.nl>

⁷ <http://www.veiligheid.nl>

mensen die op de SEH afdeling behandeld zijn als gevolg van een hondenbeet is uitsluitend de leeftijd en het geslacht bekend.

De ziekenhuizen die bij het LIS zijn aangesloten vormen een representatieve steekproef van ziekenhuizen in Nederland met een continu bezette SEH-afdeling. Dit maakt een schatting van cijfers op nationaal niveau mogelijk. Vanwege de betrouwbaarheid van het registratiesysteem wordt er gewerkt met gemiddelden over perioden van vijf jaar en zijn de aantallen afgerond. Het afronden heeft tot gevolg dat in een Tabel de som van afzonderlijke aantallen kan afwijken van het totaal dat in de Tabel genoemd wordt. SCV levert enkel de vijfjaarsgemiddelden en benadrukt dat niet zelf met de aantallen gerekend kan worden.

Er is een trendanalyse over de periode 1997 t/m 2006 uitgevoerd door SCV. De methode is door Consument en Veiligheid ontwikkeld. In deze methode wordt met behulp van multiple regressie op maandaantallen een model gefit dat bestaat uit één of meer aan elkaar gekoppelde rechte lijnstukken, die ieder een vijfjaarsperiode bestrijken. De trend over de laatste vijfjaarsperiode wordt uitgedrukt in een percentage. Om trends over een langere periode dan vijf jaar weer te geven wordt gebruik gemaakt van indexcijfers per vijfjaarsperiode. De trend wordt gecorrigeerd voor veranderingen in bevolkingsopbouw en, waar nodig, voor seizoens- en weersinvloeden (Consument en Veiligheid, persoonlijke communicatie).

Medische hulp verleend door ziekenhuizen: LMR

De Landelijke Medische Registratie (LMR) van Prismant¹² is een continue registratie op basis van de ICD-codering, van patiënten die klinisch of in dagverpleging opgenomen zijn in een ziekenhuis in Nederland. Via de LMR worden alle ziekenhuisopnamen geregistreerd in nagenoeg alle ziekenhuizen in Nederland. Consument en Veiligheid beheert de gegevens uit LMR. Ook hier betreft het afgeronde gemiddelden over vijfjaarsperioden waarmee niet verder gerekend kan worden.

¹² <http://www.prismant.nl>

Bijlage 4. Vergelijking doodsoorzaken niet-natuurlijke dood

Dodelijke bijincidenten worden geregistreerd in de Doodsoorzakenstatistiek van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). Het CBS verkrijgt de gegevens via een wettelijk verplicht meldingssysteem. Hierbij vult de behandelend of lijkschouwend geneeskundige (veelal een arts van de Gemeentelijke Gezondheidsdienst) een doodsoorzaakverklaring en een overlijdensverklaring in en stuurt deze naar de ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de betreffende gemeente. De eerste verklaring wordt enkel opgesteld ten behoeve van de statistiek en vervolgens naar het CBS gezonden. In de doodsoorzaakverklaring wordt de naam van de overledene niet vermeld, enkel diens geslacht en leeftijd ten tijde van overlijden. Sinds 1996 wordt de Doodsoorzakenstatistiek aangevuld met gegevens uit de statistiek Niet natuurlijke Dood (NND).

De doodsoorzaken worden aangegeven volgens coderingen van de International Statistical Classification of Diseases and Related Health Problems (ICD) van de World Health Organization. Hiernee kan slechts één ziekte of gebeurtenis als primaire doodsoorzaak worden aangemerkt, namelijk de ziekte of de gebeurtenis waarmee de aaneenschakeling van gebeurtenissen die tot de dood leidde, startte. Bij een uitwendige doodsoorzaak (niet natuurlijke dood) wordt vrijwel altijd de gebeurtenis als primaire doodsoorzaak aangemerkt en het ontstane letsel als secundaire doodsoorzaak. Wanneer een persoon overlijdt aan een infectie die het gevolg is van een hondenbeet kan het onderscheid tussen primaire en secundaire doodsoorzaken moeilijk zijn en is het niet zeker dat hondenbeet als primaire doodsoorzaak wordt aangemerkt. Het CBS publiceert uitsluitend over primaire doodsoorzaken.

Er zijn met ingang van 1996 twee zaken veranderd in deze wijze van gegevensverzameling. Ten eerste is er een nieuwe versie van de Classificatie van Ziekten ingevoerd. ICD-10 verving het oudere ICD-9, waardoor de codes veranderd zijn. Voor de doodsoorzaken die in deze rapportage worden geïnventariseerd heeft dit geen veranderingen met zich meegebracht, de inhoud van de codes is hetzelfde gebleven. Ten tweede is er in 1996 een nieuwe statistiek gestart, die van de niet-natuurlijke dood. Deze statistiek is nauw verwant aan de Doodsoorzakenstatistiek, maar wijkt in een aantal opzichten af. De Statistiek NND bevat gegevens van alle overledenen door een niet-natuurlijke dood die in Nederland woonachtig waren, inclusief ingezetenen van Nederland die in het buitenland door een niet-natuurlijke dood overleden. Door verschillende methoden van registratie en verschillen in de definities zitten er kleine verschillen tussen de aantallen geregistreerde overledenen in de Statistiek NND en de Doodsoorzakenstatistiek. De statistiek NND is te zien als een aanvulling. Indien de extra bronnen betere gegevens bevatten dan de doodsoorzakenopgave, dan worden de gegevens van de doodsoorzakenopgave stilzwijgend verbeterd. Het is niet uit te sluiten dat daarvoor een enkel geval van hondenbeten na 1996 wel is geregistreerd, dat alleen op grond van de doodsoorzaken-opgaven gemist zou zijn. Het is echter niet na te gaan of dit feitelijk het geval is.

Definitie van de ICD-codes: [code ICD9 / code ICD10]

E906.0/ W54: Aangevallen of gebeten door een hond. Hier kunnen ook gevallen voorkomen waarbij geen sprake is van een beet, maar bijvoorbeeld een ongelukkige val na een bestorming van een hond.

E907/ X33: Slachtoffer van bliksem. Dit zijn personen die zelf getroffen zijn door een bliksem. Personen die overleden zijn ten gevolge van door bliksem veroorzaakte brand, of getroffen zijn door een door bliksem omvallende boom, worden ingedeeld bij slachtoffers van brand, respectievelijk vallende objecten. Daar is niet meer te zien dat er een bliksem een rol heeft gespeeld.

Tabel 1: Aantal sterfgevallen als gevolg van verschillende oorzaken of onder verschillende omstandigheden. (CBS, doodsoorzakenstatistiek en statistiek niet-natuurlijke dood)

Jaar	Totaal ¹	Primaire doodsoorzaak niet-natuurlijke dood				Niet-natuurlijke dood, activiteit ⁵		
		Totaal ongevallen	Hond ²	Bliksem ³	Vuurwerk ⁴	Spelen	Doe-het-zelven	Sporten
1982	5936	4146	1	1	1
1983	6072	4044	0	2	0
1984	6021	3959	0	3	0
1985	5867	3670	0	1	0
1986	5597	3720	2	0	0
1987	5454	3586	1	0	0
1988	5217	3455	1	1	0
1989	5628	3635	2	1	0
1990	5305	3615	2	1	0
1991	5445	3573	2	1	2
1992	6424	3572	1	0	1
1993	5220	3375	0	1	0
1994	5277	3430	0	3	2
1995	5173	3385	2	0	0
1996	6309	3372	1	0	6
1997	5148	3237	2	2	3	34	22	16
1998	4974	3059	2	0	0	46	19	13
1999	5189	3336	2	1	0	33	22	10
2000	5169	3345	0	0	23	37	17	23
2001	5444	3630	1	2	1	36	16	5
2002	5315	3364	1	1	0	35	20	8
2003	5404	3496	1	0	3	38	20	21
2004	5225	3228	2	1	0	27	19	13
2005	5343	3280	1	2	1	33	24	10
2006	5354	3289	2	2	1	31	34	8
						23	45	6

¹: Totaal niet-natuurlijk; ²: totaal gebeten of aangevallen door hond; ³: Slachtoffer van bliksem; ⁴: Slachtoffer van het afgaan van vuurwerk; ⁵: Niet-natuurlijk dood op basis van de activiteit ten tijde van overlijden (voor de jaren 1982 t/m 1995 is dit onbekend)

Bijlage 5. Gegevens registratie door huisartsen

Tabel I: Het aantal patiënten (met 95% betrouwbaarheidsinterval) dat zich jaarlijks bij de huisarts laat behandelen voor een hondenbeet (NIVEL, LINH (2001-2006) en CMR (1998-1999); CBS, bevolkingscijfers)

Jaar	Aantal patiënten
1998	15195 ± 2621
1999	19421 ± 2998
2001	29435 ± 2057
2002	33316 ± 2620
2003	33137 ± 2708
2004	43125 ± 3927
2005	33007 ± 3484
2006	53071 ± 4852

Tabel II: De verdeling tussen de mannelijke en vrouwelijke patiënten bij de huisarts naar aanleiding van een hondenbeet op basis van absolute incidentie (NIVEL, LINH (2001-2006))

Jaar	%	
	Man	Vrouw
2001	42	58
2002	43	57
2003	40	60
2004	46	54
2005	48	52
2006	44	56

Tabel III: Incidentie per 10.000 ingeschreven patiënten van behandelingen bij de huisarts voor een hondenbeet (NIVEL, LINH)

Inc [10.000 patiënten]	Leeftijd									
	0	1-4	5-9	10-14	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	
2001	3.1	22.2	18.0	17.6	17.7	17.4	19.5	17.1	17.9	
2002	3.9	18.5	22.5	18.0	22.7	20.8	21.5	21.0	19.6	
2003	0.0	32.2	13.9	14.9	18.5	20.0	23.1	19.2	24.2	
2004	16.4	38.1	31.1	31.4	25.7	31.6	26.5	25.1	24.4	
2005	7.5	28.8	15.5	20.8	14.2	23.1	22.8	18.9	23.4	
2006	14.2	47.9	21.2	40.4	31.7	37.1	34.2	28.1	26.2	

Inc [10.000 patiënten]	Leeftijd										
	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	80-84	85+	
2001	22.3	22.0	15.7	22.0	16.7	24.3	20.0	13.5	9.5	6.2	
2002	23.7	29.3	24.3	22.6	16.1	15.9	25.2	9.8	9.2	9.7	
2003	29.1	25.6	21.1	21.8	19.5	14.2	21.3	8.2	11.7	7.9	
2004	30.7	39.6	27.2	15.9	20.9	17.1	12.6	27.4	9.7	0.0	
2005	24.8	25.2	26.6	21.4	17.7	9.4	18.4	9.0	9.4	0.0	
2006	36.4	31.2	26.8	29.4	38.1	38.9	47.3	35.0	19.2	9.9	

Bijlage 6. Gegevens registratie door Spoedeisende Hulpafdelingen

Tabel I: Jaarlijks aantal en percentage SEH-behandelingen vanwege een hondenbeet naar leeftijd en geslacht: periode 1987-1991 (PORS 1987-1991, Consument en Veiligheid)

	Mans		Vrouwen		Totaal	
	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%
0-4 jaar	840	6	530	8	1370	7
5-9 jaar	380	3	410	7	790	7
10-14 jaar	710	7	520	8	1230	8
15-19 jaar	450	10	690	11	1140	10
20-24 jaar	1180	11	750	12	1930	12
25-29 jaar	1550	13	770	12	2320	13
30-34 jaar	1080	9	460	8	1540	9
35-39 jaar	660	7	340	7	1000	7
40-44 jaar	710	7	700	8	1410	8
45-49 jaar	570	6	100	1	670	6
50-54 jaar	480	7	330	6	810	7
55-59 jaar	520	4	340	4	860	4
60-64 jaar	280	1	100	1	380	1
65-69 jaar	320	2	120	2	440	2
70-74 jaar	80	1	110	2	190	1
75-79 jaar	90	1	50	1	140	1
80 jaar en ouder	40	1	50	1	90	1
Totaal	9380	100	4350	100	13730	100
%		61		31		46

Tabel II: Jaarlijks aantal en percentage SEH-behandelingen vanwege een hondenbeet naar leeftijd en geslacht: periode 1992-1996 (PORS 1992-1996, Consument en Veiligheid)

	Mans		Vrouwen		Totaal	
	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%
0-4 jaar	180	6	300	7	480	7
5-9 jaar	460	1	350	6	810	7
10-14 jaar	610	7	320	6	930	7
15-19 jaar	310	6	400	9	710	8
20-24 jaar	780	10	710	10	1490	10
25-29 jaar	1100	10	480	10	1580	10
30-34 jaar	780	8	390	7	1170	8
35-39 jaar	620	8	350	7	970	8
40-44 jaar	520	6	370	6	890	6
45-49 jaar	410	5	390	7	800	6
50-54 jaar	540	5	340	6	880	6
55-59 jaar	270	4	210	4	480	4
60-64 jaar	260	3	180	3	440	3
65-69 jaar	180	2	100	3	280	2
70-74 jaar	110	1	110	2	220	2
75-79 jaar	70	1	60	2	130	1
80 jaar en ouder	30	1	50	1	80	1
Totaal	7180	100	4620	100	11800	100
%		61		39		50

Tabel III: Jaarlijks aantal en percentage SEH-behandelingen vanwege een hondenbeet naar leeftijd en geslacht: periode 1997-2001 (LIS 1997-2001, Consument en Veiligheid)

	Man		Vrouw		Totaal	
	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%
0-4 jaar	170	1	200	7	370	7
5-9 jaar	200	6	190	7	390	7
10-14 jaar	400	9	200	7	600	7
15-19 jaar	200	7	250	8	450	6
20-24 jaar	150	5	140	5	290	5
25-29 jaar	120	11	420	16	540	10
30-34 jaar	140	10	100	4	240	4
35-39 jaar	400	8	150	6	550	11
40-44 jaar	410	7	120	7	530	7
45-49 jaar	120	7	110	7	230	7
50-54 jaar	90	7	140	8	230	7
55-59 jaar	250	5	130	5	380	5
60-64 jaar	100	3	140	4	240	3
65-69 jaar	150	3	120	4	270	3
70-74 jaar	110	2	50	2	160	2
75-79 jaar	70	1	30	1	100	1
80 jaar en ouder	50	1	50	1	100	1
Totaal	4.400	100	4.000	100	10.000	100
%		57		43		100

Tabel IV: Jaarlijks aantal en percentage SEH-behandelingen vanwege een hondenbeet naar leeftijd en geslacht: periode 2002-2006 (LIS 2002-2006, Consument en Veiligheid)

	Man		Vrouw		Totaal	
	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%
0-4 jaar	140	6	180	6	320	6
5-9 jaar	200	5	190	7	390	6
10-14 jaar	320	7	130	5	450	6
15-19 jaar	280	7	200	7	480	7
20-24 jaar	150	6	190	7	340	6
25-29 jaar	140	11	180	7	320	9
30-34 jaar	170	8	130	5	300	8
35-39 jaar	250	10	130	6	380	9
40-44 jaar	330	7	240	6	570	8
45-49 jaar	310	8	170	6	480	8
50-54 jaar	250	6	200	7	450	7
55-59 jaar	200	5	150	7	350	6
60-64 jaar	130	4	120	5	250	4
65-69 jaar	140	3	70	2	210	3
70-74 jaar	120	2	70	2	190	2
75-79 jaar	70	1	50	1	120	1
80 jaar en ouder	20	1	30	1	50	1
Totaal	4.100	100	3.800	100	7.900	100
%		57		43		100

Bijlage 7. Gegevens registratie door ziekenhuizen

Tabel I: Jaarlijks aantal en percentage ziekenhuisopnamen vanwege een hondenbeet naar leeftijd en geslacht; periode 1987-1991 (LMR 1987-1991, Prismaant)

	Man		Vrouw		Totaal	
	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%
0-4 jaar	47	25	37	31	84	29
5-14 jaar	9	13	18	32	27	14
15-24 jaar	23	18	19	11	42	12
25-39 jaar	24	17	17	12	41	11
40-59 jaar	26	19	16	14	42	11
60 jaar en ouder	16	11	8	15	24	7
Totaal	135	100	101	100	236	100
%		57		43		100

Tabel II: Jaarlijks aantal en percentage ziekenhuisopnamen vanwege een hondenbeet naar leeftijd en geslacht; periode 1992-1996 (LMR 1992-1996, Prismaant)

	Man		Vrouw		Totaal	
	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%
0-4 jaar	37	28	28	31	65	29
5-14 jaar	14	11	14	17	28	12
15-24 jaar	19	12	7	10	26	11
25-39 jaar	23	16	11	12	34	14
40-59 jaar	29	18	19	14	48	20
60 jaar en ouder	7	5	17	18	24	10
Totaal	130	100	94	100	224	100
%		58		42		100

Tabel III: Jaarlijks aantal en percentage ziekenhuisopnamen vanwege een hondenbeet naar leeftijd en geslacht; periode 1997-2001 (LMR 1997-2001, Prismaant)

	Man		Vrouw		Totaal	
	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%
0-4 jaar	24	21	21	25	45	20
5-14 jaar	14	14	12	11	26	11
15-24 jaar	12	12	9	7	21	9
25-39 jaar	16	15	9	9	25	10
40-59 jaar	22	21	24	22	46	20
60 jaar en ouder	9	8	24	22	33	14
Totaal	97	100	99	100	196	100
%		49		51		100

Tabel IV: Jaarlijks aantal en percentage ziekenhuisopnamen vanwege een hondenbeet naar leeftijd en geslacht; periode 2002-2006 (LMR 2002-2006, Prisma)

	Man		Vrouw		Totaal	
	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%
0-4 jaar	24	14	20	20	50	24
5-9 jaar	10	10	1	3	15	6
10-14 jaar	14	11	12	11	26	11
15-19 jaar	21	15	8	12	29	13
20-24 jaar	20	22	17	14	37	21
25 jaar en ouder	17	24	26	25	59	26
Totaal	116	100	120	100	240	100
%		61		47		52

Bijlage 8. Methode Onderzoek Hondenbeten en Hondenbezit TNS NIPO

CASI-methode van TNS NIPO²⁸

Bij CASI (Computer Assisted Self Interviewing) werken respondenten via hun eigen (multimedia) pc mee aan allerlei soorten onderzoek. Vragenlijsten over uiteenlopende onderwerpen worden via modem, internet, op diskette of cd-rom naar de respondent of een geselecteerde groep respondenten verstuurd. Groot voordeel van CASI is dat de respondent de vragenlijsten kan invullen op een moment dat het hem uitkomt, zonder tussenkomst van een enquêteur of interviewer. CASI is daarom ideaal als het gaat om complexe vragenlijsten of om gevoelige onderwerpen.

CASI biedt als onderzoeksinstrument alle voordelen van computergestuurd ondervragen, zoals optimale steekproeftrekking, foutloze routing in de vragenlijsten en directe data output. Daarnaast heeft onderzoek waarbij de respondenten de vragen zelf invullen nog een aantal aanvullende voordelen als een hoge respons, gebruiksgemak, de mogelijkheid om dieper op details in te gaan en het kunnen garanderen van een optimale objectiviteit en privacy.

²⁸ <http://www.tnsnipo.nl/bedrijf/dienstverlening/casi.pdf>

Bijlage 9. Vragenlijst Onderzoek Hondenbezit

1. Hoeveel honden heeft uw huishouden?
 - 1.1. honden < open vraag >
2. Behoort hond N tot een bepaald ras of betreft het een kruising of bastaardhond? < deze vraag voor alle honden in het huishouden doorlopen >
 - 2.1. Ras
 - 2.2. Kruising of bastaard
3. [Indien 2.1] Tot welk ras behoort hond N? < deze vraag voor alle honden in het huishouden doorlopen >

3.1. Aire daïïe terrier	3.32. Herdewachtel
3.2. American Staffordshire terrier	3.33. Jack Russel terrier
3.3. Beagle	3.34. Kooikerhondje
3.4. Bearded Collie	3.35. Labrador retriever
3.5. Belgische herder	3.36. Leunbergse hond
3.6. Berner sennenhond	3.37. Maltezer
3.7. Bordeauxdog	3.38. Mastiff
3.8. Border Collie	3.39. Mastin Espagnol
3.9. Border terrier	3.40. Mastino Napoletano
3.10. Bouvier des Flandres	3.41. Mopshond
3.11. Boxer	3.42. Newfoundlandse hond
3.12. Bul terrier	3.43. Nova Scotia duck tolling retriever
3.13. Bullmastiff	3.44. Rhodesian ridgeback
3.14. Cairn terrier	3.45. Rottweiler
3.15. Cane Corso	3.46. Schapendoes
3.16. Cavalier King Charles spaniel	3.47. Schotse herder
3.17. Chihuahua	3.48. Sharpei
3.18. Dashond	3.49. Shetland sheepdog
3.19. Dogo Argentino	3.50. Shih Tzu
3.20. Dobermann	3.51. Sint-bernard
3.21. Drentsche patrijshond	3.52. Stabyhoun
3.22. Duitse dog	3.53. Staffordshire bull terrier
3.23. Duitse herdershond	3.54. Weimarse staande hond
3.24. Duitse staande hond	3.55. West highland white terrier
3.25. Dwergschmauzer	3.56. White Swiss shepherd dog
3.26. Engelse bulldog	3.57. Yorkshire terrier
3.27. Engelse Cocker Spaniel	3.58. Tibetaanse terrier
3.28. Fila Brasileiro	3.59. Chow Chow
3.29. Flatcoated retriever	3.60. Dalmatier
3.30. Franse bulldog	3.61. Poedel
3.31. Golden retriever	3.62. Keeshond
	3.63. Een ander ras, namelijk... <open vraag>
	3.64. Weet ik niet
4. [Indien 2.1] Heeft hond N een stamboom van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland? *(De Raad van Beheer is het overkoepelende orgaan op dit gebied in Nederland. In andere landen wordt de overkoepelende organisatie meestal aangeduid met de term Kennel Club. Op internationaal niveau is de Fédération Cynologique Internationale (FCI) het overkoepelende orgaan)* < deze vraag voor alle honden in het huishouden doorlopen >
 - 4.1. Ja
 - 4.2. Nee
 - 4.3. Weet ik niet

5. [indien 2.2] Kunt u aangeven tussen welke rassen hond N een kruising is? < deze vraag voor alle honden in het huishouden doorlopen >
- 5.1. De hond is een bastaard (een kruising tussen meer dan 2 rassen of het is onbekend tussen welke rassen gekruist is)
- 5.2. De hond is een kruising tussen ras ... <open vraag > en ras < open vraag >

De volgende vragen gaan over eventuele bijtincidenten met uw hond in de periode tussen november 2005 en oktober 2007 (twee jaar). Wanneer we vragen of de hond een mens of een hond gebeten heeft, dan bedoelen we die gevallen waarbij het een **niet-speelse** en/of **opzettelijke** beet was.

6. Heeft hond N in die periode wel eens een andere hond gebeten?
- 6.1. Nee
- 6.2. Ja, eenmaal
- 6.3. Ja, meerdere malen
- 6.4. Weet ik niet
- 6.5. Wil ik niet zeggen
7. Kunt u voor het **meest recente** voorval aangeven wat volgens u de reden was dat de hond beet?
- < open vraag >
8. Heeft hond N in die periode wel eens een mens (volwassene of kind) gebeten?
- 8.1. Nee
- 8.2. Ja, eenmaal
- 8.3. Ja, meerdere malen
- 8.4. Weet ik niet
- 8.5. Wil ik niet zeggen
9. Kunt u voor het **meest recente** voorval aangeven wat volgens u de reden was dat de hond beet?
- < open vraag >

Bijlage 10. Hondenrassen genoemd in Onderzoek Hondenbezit

De volgende hondenrassen zijn genoemd in het Onderzoek Hondenbezit. De rassen zijn geordend van meest naar minst genoemd.

1	Jack Russell terriër	53	Chow Chow
2	Labrador retriever	54	Vizsla
3	Golden retriever	55	Welsh springer spaniel
4	Maltezer	56	Engelse springer spaniel
5	Dashond	57	Appenzeller sennenhond
6	Belgische herdershond	58	American Staffordshire terriër
7	Duitse herdershond	59	Bull terriër
8	West highland white terriër	60	Lhasa Apso
9	Yorkshire terriër	61	Pekingees
10	Cavalier king Charles spaniel	62	Rhodesian ridgeback
11	Engelse Cocker spaniel	63	Airedale terriër
12	Border Collie	64	Mopshond
13	Shih Tzu	65	Epagneul Nain Continental
14	Beagle	66	Bordeauxdog
15	Schotse herdershond	67	Leonbergse hond
16	Cairn terriër	68	Bassetshond
17	Berner sennenhond	69	Amerikaanse Cocker spaniel
18	Poedel	70	Parson Russell terriër
19	Bouvier des Flandres	71	Ierse wolfshond
20	Rottweiler	72	Amerikaanse bulldog
21	Boxer	73	Duitse dog
22	Stabyhoun	74	Bichon Frise
23	Fransse bulldog	75	Markiesje (VR)
24	Dwergschnauzer	76	Briard
25	Engelse bulldog	77	Ierse terriër
26	Kooikerhondje	78	Schipperke
27	Flatcoated retriever	79	Samojeed
28	Chihuahua	80	Akita
29	Duitse staande hond	81	Old English sheepdog
30	Shetland sheepdog	82	Greyhound
31	Siberische husky	83	Entlebucher sennenhond
32	Newfoundlander	84	Weimarse staande hond
33	Drentsche patrijshond	85	Basset Fauve de Bretagne
34	White Swiss shepherd dog	86	Welsh terriër
35	Heidewachtel	87	Wetterhoun
36	Tibetaanse terriër	88	Gordon setter
37	Hollandse herdershond	89	Basset Artesien Normand
38	Dalmatische hond	90	Norfolk terriër
39	Dobermann	91	Tatrahond
40	Staffordshire bull terriër	92	Sint-bernard
41	Border terriër	93	Bulmasaff
42	Schnauzer	94	Alaskian Malamute
43	Dwergpinscher	95	Cane Corso
44	Whippet	96	Pyreneese berghond
45	Ierse setter	97	Hovawart
46	Keeshond	98	Landseer ECT
47	Sharpei	99	Grand Basset Griffon Vendéen
48	Foxterriër	100	Hollandse smoushond
49	Schapencoes (Nederlandse)	101	Coton de Tulear
50	Bearded Collie	102	Riesenschnauzer
51	Nova Scotia duck tolling retriever	103	Welsh Corgi Cardigan
52	Irish softcoated wheaten terriër	104	Epagneul Breton

105	Maschino Napoletano	145	Welsh Corgi Pembroke
106	Pointer	146	Saluki
107	Shiba	147	Podengo Portugues
108	Grote Munsterlander	148	Irish Glen of Imaal terriër
109	Uslandse hond	149	Bloedhond
110	Mudi	150	Italiaans windhondje
111	Tosa	151	Griffon Beige
112	Australian shepherd	152	Tsjechoslowaakse wolfhond
113	Schotse terriër	153	Australische terriër
114	Polski Owczarek Nizinny	154	Noorse Lundehund
115	Petit Basset Griffon Vendéen	155	Bracque Français
116	Norwich terriër	156	Anatolische herdershond
117	Beauceron	157	Dogo Canario
118	Engelse setter	158	Saarloos wolfhond
119	Kuvasz	159	Kerry blue terriër
120	Cesky Fousek	160	Chinese naakhond
121	Manchester terriër	161	Miniatur bulf terriër
122	Duitse pinscher	162	Japanse spaniel
123	Havanezer	163	Duitse brak
124	Perro de agua Espanol	164	Bracco Italiano
125	Spinone Italiano	165	Bolognezer
126	Australian kelpie	166	Eurasier
127	Gos ō Atura Catala	167	Chesapeake bay retriever
128	Australian cattle dog	168	Mastin Espanol
129	Dogo Argentino	169	Elandhond
130	Fita Brasileiro	170	Duitse jacht terriër
131	Griffon korthals	171	Field spaniel
132	Grote Zwitserse sennenhond	172	Cao da Serra da Estrela
133	Boston terriër	173	Leeuwhondje
134	Tibetaanse mastiff	174	Finse spits
135	Lakeland terriër	175	Great Japanese dog
136	Afghaanse windhond	176	Mexicaanse naakhond
137	Tibetaanse spaniel	177	Mastin de los Pirineos
138	Lagotto Romagnolo	178	Skye terriër
139	Clumber spaniel	179	Oostenrijkse kortharige pinscher
140	Puli	180	Pharaohond
141	Galgo Espanol	181	Sabueso Espanol
142	Herdershond van de Maremmen	182	Zweedse lapperhond
143	Pumi	183	Noorse elandhond
144	Mastiff	184	Podenco Ibicenco

Bijlage 11 Vragenlijst Onderzoek Hondenbeten, screening

VRAAG 5

Bent u in de afgelopen 24 maanden door een hond gebeten? Is er in de afgelopen 24 maanden iemand in uw huishouden door een hond gebeten?

- 5.1 Ja
- 5.2 Nee > *EXIT*
- 5.9 Wil niet zeggen > *EXIT*

VRAAG 10 (MEERVOUDIGE VRAAG)

INDIEN (Q5. 1)

Wie in uw huishouden is er in de afgelopen 24 maanden door een hond gebeten?

- 10.1 SCREENLID[1]
- 10.2 SCREENLID[2]
- 10.3 SCREENLID[3]
- 10.4 SCREENLID[4]
- 10.5 SCREENLID[5]
- 10.6 SCREENLID[6]
- 10.7 SCREENLID[7]
- 10.8 SCREENLID[8]
- 10.9 Geen van deze/wil niet zeggen > *EXIT*

VRAAG 21

Kunt u aangeven wanneer SCREENLID2 door een hond SCREENLID3 gebeten? (Als het meerdere keren is gebeurd, kunt u uitgaan van de laatste keer. Mocht u zich niet meer kunnen herinneren wanneer dit precies geweest is, graag een schatting geven.)

21.1	Jan	21.7	Jul
21.2	Feb	21.8	Aug
21.3	Mrt	21.9	Sep
21.4	Apr	21.10	Okt
21.5	Mei	21.11	Nov
21.6	Jun	21.12	Dec

VRAAG 22

Kunt u aangeven wanneer SCREENLID2 door een hond SCREENLID3 gebeten? (Als het meerdere keren is gebeurd, kunt u uitgaan van de laatste keer. Mocht u zich niet meer kunnen herinneren wanneer dit precies geweest is, graag een schatting geven.)

- 22.1 2005
- 22.2 2006
- 22.3 2007

Bijlage 12. Vragenlijst Onderzoek Hondenbeten, vervolg

VRAAG 1

Welkom bij dit onderzoek over hondenbeten.

1.9 Doorgaan > **INDIEN [Leeftijd < 14] GA VERDER NAAR VRAAG 1010**

VRAAG 10

Uzelf of iemand in uw huishouden heeft aangegeven dat u/uw kind in de afgelopen 24 maanden door een hond bent/is gebeten. Klept dit?

- 10.1 Ja
- 10.2 Nee > *EXIT*

VRAAG 20

Hoe vaak bent u/is uw kind in de afgelopen 24 maanden door een hond gebeten? (Hiermee bedoelen we het aantal bijtincidenten, wanneer u/uw kind in een aanval meerdere keren achter elkaar gebeten bent, telt dit als één beet) < open antwoord >

VRAAG 30

Is uw huishouden in het bezit van een hond?

- 30.1 Ja
- 30.2 Nee, maar wij hebben wel ooit een hond gehad
- 30.3 Nee, wij hebben nog nooit een hond gehad
- 30.9 Weet ik niet

VRAAG 40

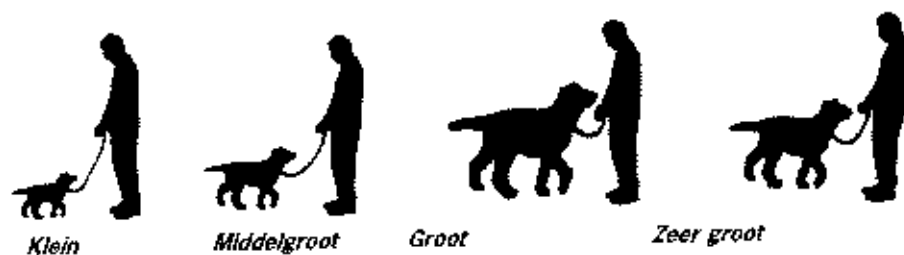
Van wie was de hond die u/uw kind beet?

- 40.1 Van mijzelf of van een van de andere leden van mijn huishouden
- 40.2 Van de buren/iemand in mijn naaste woonomgeving
- 40.3 Van familie, vrienden of kennissen
- 40.4 Van een onbekende
- 40.7 Van iemand anders, namelijk: < open antwoord >
- 40.9 Weet ik niet

VRAAG 50

Hoe groot was de hond die u/uw kind beet?

- 50.1 Klein
- 50.2 Middelgroot
- 50.3 Groot
- 50.4 Zeer groot
- 50.9 Weet ik niet

VRAAG 60

Hoe zeker bent u van uw antwoord op de vorige vraag?

- 60.1 Heel zeker
- 60.2 Vrij zeker
- 60.3 Vrij onzeker
- 60.4 Heel onzeker

INDIEN [vraag 50, 1 - 4]

VRAAG 70

U heeft pas geleden een poster thuisgestuurd gekregen met daarop een aantal foto's van honden met hun rasnaam erbij. Voor het beantwoorden van de volgende vragen is het belangrijk dat u deze poster voor u heeft liggen. Mocht dit nog niet het geval zijn, dan willen wij u vragen de poster even op te zoeken en hierna verder te gaan met de volgende vragen.

- 70.1 Ik heb de poster voor me liggen
- 70.2 Ik kan de poster niet meer vinden

VRAAG 80

INDIEN [vraag 70, 1]

De honden die op de poster staan afgebeeld hebben allemaal een nummer gekregen. We willen u vragen om op de poster het ras op te zoeken van de hond die u/uw kind beet. Zou u in de vragenlijst het nummer willen aangeven van het ras hond dat u/uw kind gebeten heeft? (Het nummer van het ras van de hond staat onder de afbeelding van de hond.)

Als het een kruising betreft, geeft dan bij de optie 'Een kruising die lijkt op' het nummer van het ras aan waar de hond het meest op lijkt of de twee nummers van de rassen waar u denkt dat de hond een kruising van is.

Indien de hond wel tot een zuiver ras behoort, maar het ras niet op de poster te vinden is, klik dan op de knop 'Een ander ras'. Ook als u het ras niet precies weet, maar wel de rasgroep, bijvoorbeeld 'herdershonden', klik dan op 'Een ander ras'.

VRAAG 82

INDIEN [vraag 80, anders]

U heeft aangegeven dat de hond tot een ander ras of rasgroep behoort. Welk ras of welke rasgroep is dit? < open antwoord >

VRAAG 90

INDIEN [vraag 70, 2]

Van welk ras was de hond die u/uw kind heeft gebeten? (Wanneer u het ras niet precies weet, maar wel de rasgroep, bijvoorbeeld 'herdershonden', vul dit dan in bij de optie 'De hond die mij/mijn kind gebeten heeft behoort tot het ras'.

Als het een kruising betreft, geeft dan bij de optie 'Een kruising die lijkt op' het ras aan waar de hond het meest op lijkt of de twee rassen waar u denkt dat de hond een kruising van is.)

- 90.1 De hond die mij/mijn kind gebeten heeft behoort tot ras: < open antwoord >
- 90.2 Een kruising die lijkt op: < open antwoord >
- 90.9 Weet ik niet

VRAAG 100

Hoe zeker bent u van uw antwoord op de vorige vraag?

- 100.1 Heel zeker
- 100.2 Vrij zeker
- 100.3 Vrij onzeker
- 100.4 Heel onzeker

VRAAG 110

Heeft de hond die u/uw kind heeft gebeten een stamboom van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland?

- 110.1 Ja
- 110.2 Nee
- 110.9 Weet ik niet

VRAAG 120

Waar werd u/uw kind gebeten?

- 120.1 Op het privé-terrein/territorium van de hond (bij de hond thuis of in de tuin)
- 120.2 Op het privé-terrein van iemand anders dan die van de hond (niet op het territorium van de hond, niet bij de hond thuis of in de tuin en niet in de openbare ruimte)
- 120.3 In de openbare ruimte (bijvoorbeeld in het park of op straat)
- 120.7 Ergens anders, namelijk: < open antwoord >
- 120.9 Weet ik niet

VRAAG 130

In welk lichaamsdeel heeft de hond u/uw kind gebeten? (Meer antwoorden mogelijk)

- 130.2 Gezicht
- 130.3 Hoofd overig
- 130.4 Bovenarm
- 130.5 Onderarm
- 130.6 Hand/wingers
- 130.7 Buik
- 130.8 Rug
- 130.9 Biften
- 130.10 Bovenbeen
- 130.11 Onderbeen
- 130.12 Voet/Menen
- 130.13 Schouders
- 130.14 Borst
- 130.17 Ergens anders, namelijk: < open antwoord >
- 130.19 Weet ik niet

VRAAG 140

Wat is volgens u de aanleiding geweest voor het ongeval? (Meer antwoorden mogelijk)

- 140.2 Ik/mijn kind ging op de hond af en wilde hem aaien, aanhalen of met hem spelen
- 140.3 Ik/mijn kind bemoeide me/zich met de hond terwijl die aan het eten was of op een bot kauwde
- 140.4 Ik/mijn kind bemoeide me/zich met de hond terwijl die sliep of in de mand lag
- 140.5 Ik/mijn kind stoeide met anderen, sprong wild rond of zwaaide met mijn/zijn armen
- 140.6 Ik/mijn kind gilde of rende weg
- 140.7 Ik/mijn kind sloeg de hond, of trok deze aan zijn oren, haar of staart
- 140.8 Ik/mijn kind wilde vechtende honden scheiden
- 140.9 Ik/mijn kind wilde een zieke hond aanhalen/verzorgen
- 140.10 Ik/mijn kind wilde de pups van de hond oppakken of aanhalen
- 140.11 Ik/mijn kind wilde de hond straffen
- 140.12 Ik/mijn kind daagde de hond op een andere wijze uit
- 140.13 Ik/mijn kind kwam de hond met zijn baas tegen
- 140.14 Ik/mijn kind kwam de hond in zijn eentje tegen
- 140.15 Ik/mijn kind keek de hond aan
- 140.16 Ik/mijn kind bemoeide me/zich totaal niet met de hond en ik/wij heb/hebben geen idee waarom het dier beet
- 140.17 Anders, namelijk: < open antwoord >
- 140.19 Weet ik niet

VRAAG 150

Hoe zou u het gedrag van de hond omschrijven?

- 150.1 De hond viel gericht aan zonder waarschuwing (zonder blaffen, grinnen en/of tanden ontbloten)
- 150.2 De hond viel gericht aan na waarschuwen (blaffen, grinnen en/of tanden ontbloten)
- 150.3 De hond beet spefenderwijs per ongeluk
- 150.7 Anders, namelijk: < open antwoord >
- 150.9 Weet ik niet

VRAAG 160

Hoe ernstig was de beet? (De antwoorden staan in volgorde van de ernst van de beet. Het is de bedoeling dat u één antwoord kiest, namelijk de meest ernstige situatie die van toepassing was.)

- 160.1 Kleding beschadigd
- 160.2 Blauwe plek
- 160.3 Tandafdruk, maar geen beschadiging van de huid
- 160.4 Door de huid heen gebeten, oppervlakkige wond
- 160.5 Door de huid heen gebeten, diepe wond
- 160.6 Door de huid heen gebeten, weefselverlies
- 160.7 Anders, namelijk: < open antwoord >
- 160.9 Weet ik niet

VRAAG 170

Heeft u/uw kind zich na de beet laten behandelen?

- 170.1 Ja, ik ben (met mijn kind) naar de huisarts of een Centrale Huisartsenpost geweest
- 170.2 Ja, ik ben (met mijn kind) naar de Spoedeisende Hulp van het ziekenhuis geweest
- 170.3 Ja, ik ben (met mijn kind) naar de Polikliniek van het ziekenhuis geweest
- 170.4 Ja, ik ben (met mijn kind) in het ziekenhuis opgenomen
- 170.5 Nee, ik heb de wond (van mijn kind) zelf behandeld
- 170.6 Nee, er was geen behandeling nodig
- 170.7 Anders, namelijk: < open antwoord >
- 170.9 Weet ik niet

EXIT

Toelichting vragenlijsten Onderzoek Hondenbeten

Bij vraag 50 in de vragenlijst voor het vervolgonderzoek zijn vier afbeeldingen gevoegd. Op deze afbeeldingen zijn honden van vier formaten te zien, waarbij ook een persoon is afgebeeld. De afbeelding is afkomstig van een foto van een man met een Golden Retriever. De verhoudingen tussen de hond en de man zijn zodanig aangepast dat de vier formaten zijn verkregen. We zijn er van uitgegaan dat de man 1,80 meter lang is. De Raad van Beheer heeft op haar website voor drie formaten de schofthoogtes aangegeven, wij hebben daar nog een vierde groep, zeer groot, aan toegevoegd op basis van een verkenning van de in Nederland voorkomende hondenrassen.

De schofthoogtes die we hier hebben aangehouden zijn:

- Klein = 20 tot 30 cm.
- Middelgroot = 30 tot 50 cm.
- Groot = 50 tot 80 cm.
- Zeer groot = vanaf 80 cm.

Als we dan het gemiddelde van de schofthoogtes nemen, hebben we de verhouding hond/man:

- Klein = 25/180 =
- Middelgroot = 40/180
- Groot = 65/180
- Zeer groot = 80/180

De originele foto is in een grafisch programma gemanipuleerd om bovenstaande verhoudingen te krijgen.

¹ <http://www.kerndclub.nl>

Bijgevoegde poster bij Onderzoek Hondenbeten

Voor de beantwoording van de vragen 80, 82, 90 en 100 is een poster samengesteld met daarop foto's van een aantal honderrassen. De foto's zijn genomen door een professionele fotografe gespecialiseerd in honden. De rassen zijn gerangschikt op alfabet en van links naar rechts. Omdat de foto's geen indicatie geven van het formaat van de hond is dit middels een kleurcodering aangegeven.

Niet alle in Nederland voorkomende honderrassen konden op de poster worden afgebeeld, daarom is een selectie gemaakt. Die honderrassen waarvoor er 250 dieren of meer zijn ingeschreven in het jaar 2005 bij de Raad van Beheer, zijn op de poster afgebeeld. Daarnaast is er voor gekozen om een aantal weinig voorkomende, maar in het kader van de RAD relevante honderrassen ook af te beelden. Dit resulteerde in de volgende lijst met honderrassen:

- Airedale terrier
- American Staffordshire terrier
- Beagle
- Bearded Collie
- Belgische herdershond
- Berner sennenhond
- Bordeauxdog
- Border Collie
- Border terrier
- Bouvier des Flandres
- Boxer
- Bull terrier
- Bulmastiff
- Cairn terrier
- Cane Corso
- Cavalier king Charles spaniel
- Chihuahua
- Dashond
- Dobermann
- Dogo Argentino
- Drentsche patrijshond
- Duitse dog
- Duitse herdershond
- Duitse staande hond
- Dwergschnauzer
- Engelse bulldog
- Engelse cocker spaniel
- Fila Brasileiro
- Flatcoated retriever
- Franse bulldog
- Golden retriever
- Heidewachtel
- Jack Russel terrier
- Koikerhondje
- Labrador retriever
- Leonbergse hond
- Maltezer
- Mastiff
- Mastin Espagnol
- Mastino Napoletano
- Mopshond
- Newfoundland
- Nova Scotia duck toiling retriever
- Rhodesian ridgeback
- Rottweiler
- Schapendoes
- Schotse herdershond
- Sharpei
- Shetland sheepdog
- Shin Tzu
- Sint-bernard
- Stabyhoun
- Staffordshire bull terrier
- Weimarse staande hond
- West Highland white terrier
- White Swiss shepherd dog
- Yorkshire terrier

Bijlage 13. Resultaten inbeslagnames Dienst Regelingen

Inbeslagnamen gemeld bij Dienst Regelingen

Tabel 1: Aantal door Dienst Regelingen in beslag genomen honden onder de RAD van 1993 t/m juni 2007 met de eindbestemming. (DR)

In beslag genomen 'pit' of 'pitbull'	Teruggegeven	Vernietigd	Anders ¹	Onbekend	Totaal
1993	49	69	9	11	138
1994	25	50	8	6	89
1995	7	12	2	1	22
1996	6	11	0	0	17
1997	2	6	1	1	10
1998	11	23	3	1	38
1999	14	27	0	1	42
2000	10	32	8	1	51
2001	72	72	3	0	87
2002	15	94	5	0	114
2003	26	128	7	0	161
2004	25	304	3	0	332
2005	60	351	30	4	445
2006	59	334	33	56	482
2007	17	82	9	157	265
Totaal (1993-2007)	338	1595	121	239	2293
Totaal (2000-2006)	207	1315	89	61	1672
	(12%)	(79%)	(5%)	(4%)	

¹ Rasgroep 'schenker', verkoper(-), overig, 'geen gegevens' en 'in behandeling'

Tabel 2: Doorlooptijd in dagen (gemiddeld, standaardafwijking, mediaan, maximaal en minimaal) van in beslag genomen honden (op basis van het aantal zaken) onder de RAD (DR)

Jaar	Doorlooptijd ¹					
	N	Gemiddeld	Standaard-afwijking	Mediaan	Maximaal	Minimaal
2000	46	132	172	67	654	1
2001	65	151	159	77	777	0
2002	85	118	118	78	488	0
2003	121	70	86	39	400	0
2004	205	113	132	51	591	0
2005	313	106	107	69	515	0
2006	336	82	89	47	456	0
2000-2006	1171	101	114	56	777	0

¹ Wanneer er meer dan één hond per zaak is ingezonden betreft de doorlooptijd enkel die van het laatste dier waarvoor een eindbestemming is geweest, van de andere dieren is geen doorlooptijd bekend

Bijlage 14. Statistische verantwoording toetsing bijindex

Data

We beschikken in feite over twee data sets:

Set I

Data van een aantal gevallen (N) van hondenbeten. Deze data zijn onderverdeeld in aantallen x_1, \dots, x_k, x_{k+1} en betreffen rassen $1 \dots k$ en overigen. Dus:

$$x_1 + \dots + x_k + x_{k+1} = N.$$

De percentages

$$\frac{x_i}{N} * 100, \quad i = 1 \dots k$$

zijn weergegeven in de vierde kolom van Tabel 6 in het rapport (% Hondenbeten).

Set II

Data betreffende hondenbezit.

Laten we zeggen data van M honden.

Deze data zijn onderverdeeld in aantallen y_1, \dots, y_k, y_{k+1} en betreffen dezelfde k rassen als in set I en de rubriek overigen. Dus:

$$y_1 + \dots + y_k + y_{k+1} = M.$$

De percentages

$$\frac{y_i}{M} * 100, \quad i = 1 \dots k$$

zijn weergegeven in de derde kolom van Tabel 6 in het rapport (% Hondenbezit).

Notatie en kansverdelingen

We nemen aan dat de data zogenaamde Multinomiale verdelingen volgen:

- $x_1, \dots, x_{k+1} \sim \text{Multinomial}(N, q_1, \dots, q_{k+1})$,
- $y_1, \dots, y_{k+1} \sim \text{Multinomial}(M, \pi_1, \dots, \pi_{k+1})$.

Stel

- π_i = proportie honden van ras i in de hondenpopulatie (inclusief rubriek overigen),
- p_i = kans dat een willekeurige hond van ras i zal bijten (inclusief rubriek overigen).

Dit is losjes geformuleerd. Immers, de omstandigheden, de periode etc. waaronder de mogelijkheid van bijten wordt beschouwd, zal moeten worden gedefinieerd. Ik ga er vanuit dat dit is in te vullen aan de hand van de aard van de verzamelde data.

Nu kan worden afgeleid dat:

$$q_i = \frac{\pi_i p_i}{\pi_1 p_1 + \dots + \pi_{k+1} p_{k+1}}, \quad i = 1 \dots k+1.$$

De bijindex

De Bijindex (tweede kolom Tabel 6) is in feite een schatter voor:

$$I_i = \frac{q_i}{\pi_i} = \frac{P_i}{\pi_i P_i + \dots + \pi_{k+1} P_{k+1}}$$

In de noemer staat de kans dat een willekeurige hond zal bijten. In de teller staat de kans dat een hond van ras i zal bijten. De index geeft dus aan of een hond van ras i onder- ($I_i < 1$) of bovengemiddeld ($I_i > 1$) bijt.

Een extra veronderstelling

- We gaan er nu van uit dat de data sets I en II onafhankelijk zijn.

Toetsen per ras

We toetsen nu per ras of de index significant van 1 afwijkt. We doen dat éénzijdig met een onbetrouwbaarheid van 0,05 per ras.

Voor ras i geldt nu:

- $x_i \sim \text{Binomiaal}(N, q_i)$,
- $y_i \sim \text{Binomiaal}(M, \pi_i)$,
- x_i en y_i onderling onafhankelijk.

De nulhypothese $I_i = 1$ is equivalent met $q_i = \pi_i$. Dit kunnen we toetsen m.b.v. Fisher's exacte toets voor de 2×2 tabel:

x_i	$N - x_i$	N
y_i	$M - y_i$	M
$x_i + y_i$	$N + M - x_i - y_i$	$N + M$

Wat hebben we nodig om de toetsen uit te voeren:

- de aantallen x_1, \dots, x_k en N ,
- de aantallen y_1, \dots, y_k en M ,

behorende bij de percentages in de derde en vierde kolom van Tabel 6.

Standaardfout

De standaardfout in de bijindex I van een ras laat zich als volgt benaderen:

We schatten I als een quotiënt van twee fracties:

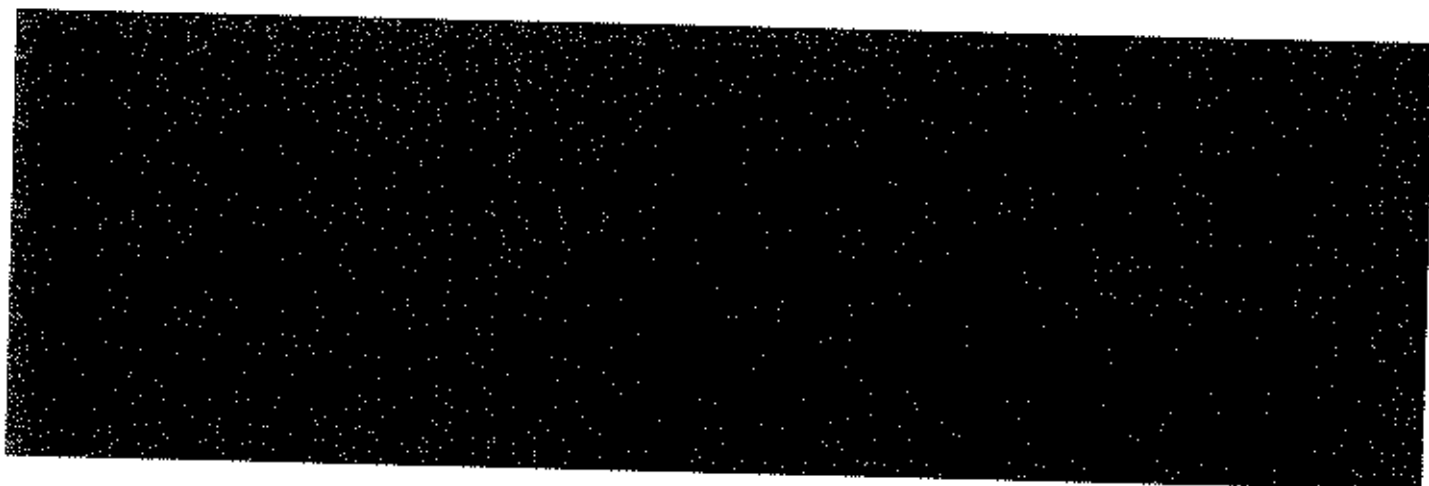
$$(x / N) / (y / M)$$

in de notatie van de notitie.

De benaderende variantie is:

$$\left\{ \left(\frac{M}{y} \right)^2 \left[\left(\frac{M}{y} \right)^2 \left(\frac{x}{N} \right)^2 \frac{1}{M} \frac{y}{M} \left(1 - \frac{y}{M} \right) + \frac{1}{N} \frac{x}{N} \left(1 - \frac{x}{N} \right) \right] \right\}$$

De standaardfout is de wortel hieruit.

Aantal leerlingen: 6000 (van Wieringen et al)

Edelhertweg 15, 6219PH Hylstad

T 0320 238238 F 0320 338050 | www.asg.sur.nl

KOP!

Maj-Britt Haastrup**Fra:** michael [marco.michael@jubii.dk]**Sendt:** 12. marts 2010 12:22**Til:** Justitsministeriet**Emne:** ang løsningsfor for farlige hunde

Undskyld mig men, holdkæft et åndsvagt løsnings forslag ang muskelhunde. De har jo jord i hoved, så skal vi regne med at se amstaffer og stb'er rende rundt med mundkurv på og spændt op i en meget kort line, som en flok tikkede bomber næste gang vi går til en udstilling for disse racer. De er jo helt væk fra virkeligheden de mennesker der sidder og laver disse løsnings forslag. For de har jo tydeligvis ikke fattede en meter af hvor problemet (som regel) ligge nemlig i den anden ende af linen. Så de skulle prøve at komme til en udstilling for disse (farlige hunde) så kan de jo se at virkeligheden er, at hvis disse racer har fået en ordelig træning og socialisering fra de var små, så kan de sagtens fungerer sammen med andre hunde og mennesker, ligesom så mange andre hunderacer.

Jeg tror på at kræfterne skal lægges i at de mennesker som gerne vil eje en muskelhund skal bevise at de er ansvars dygtige nok til dette, og det kunne jo gøres ved at man bla skal bestå et kørekort til disse hunde inden man anskaffer sig sådan en, samt være tvunget til at gå til hvalpetræning som min af træning. Så kunne man jo også lave et krav om at man skal være fyldt min 25År hvis man vil anskaffe sig sådan en hund, samt at den SKAL være med en anerkendt stamtavle og at hunden skal mentalt testes når den er gammel nok, og at alle hunde uanset race skal føres i snor på offentlige steder. Jeg tror på at hvis man gør disse forslag til lovkrav vil man automatisk sortere farlige hunde og useriøs ejer fra, og os som gerne vil bevise at disse racer er fantastiske familie og brugs hunde hvis de får de rigtige betingelser ikke bliver straffet. Jeg tror ikke på at forbud og mundkurv er løsningen, tværtimod vil det nok gøre det hele meget værre.

Så lad os få nogle krav til ejere og hunde i stedet for at forbyde...

Mvh Michael Raben

Få 250 visitkort + kortholder GRATIS - klik her og se

Justitsministeriet
Dokumentation

AKR.nr. 209

2009

5430-0159

→ Dyr

Kopi

Karina Kejser

Fra: Gitte Bundgaard [gitte@nuform.dk]
Sendt: 3. marts 2010 10:45
Til: Justitsministeriet
Emne: Til justitsministeren
Vedhæftede filer: Vi skriver år 2010.docx

Til justitsminister Lars Barfoed

Jeg tillader mig at sende dette brev, i håb om det vil blive modtaget med åbent sind.

Da det snart er ved at være sidste udkald, hvis vi ikke skal risikere en tragisk løsning for mange hundeejere, ønsker jeg at yde mit bidrag.

Mvh.

Gitte Bundgaard

Jeg beskyttes af den gratis SPAMfighter til privatbrugere.
 Den har indtil videre sparet mig for at få 673 spam-mails
 Betalende brugere får ikke denne besked i deres e-mails.
 Hent en gratis SPAMfighter [her](#).

Justitsministeriet
 Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5130-0159

Akt.nr. 210

Justitsministeriet
 Dyrevelfærdskontoret

200 NR. 5135 - 1361

Akt.nr. 1

Den indre svinehund – lidt til hjernen og hjertet. Omkring hunde og forbud.

Vi skriver år 2010, og er et oplyst demokratisk folk, med ytringsfrihed, velfærd og human opførsel.
Eller er vi?

For nogle få århundreder siden var sagen helt anderledes, nemlig i den mørke middelalder. Dengang skulle kvinder passe særdeles godt på hvad de sagde og gjorde – heksebrændinger var nemlig på mode på det tidspunkt. Ingen forkerte ord eller blikke, så pøblens mistanke kunne blive vakt. Ca. 1000 såkaldte hekse måtte her i Danmark lide den grusomme død, hvis de da ikke lige var blevet hængt først, så døden blev lidt lettere.

Gløderne ulmer dog stadig fra bålene, og bliver i dag holdt i live af bl.a. presse og medier, som ynder at puste til gløderne. Af og til kommer der et ekstra pust fra en velformuleret forfatter, der vil være sikker på ikke at blive glemt. Pyt med om historien der fortælles, er over 40 år gammel og måske ikke står helt så klart i erindringen længere.

Disse gløder, der bliver til flammer, består af folks angst og når denne angst får tag i tilstrækkeligt mange, sker der præcis det samme, som skete i middelalderen. Angsten transformeres til had, som rammer i flæng. Pøblen tror på hvad der bliver prædikeret, tror det er deres egne meninger og falder over uskyldige som skyldige, uden at se sig for og uden så meget som at overveje, om der kunne være andre sandheder.

Nu er det dræberhundene, muskelhundene, kamphundene – ja kært barn har mange navne, og ingen ved hvad der bliver talt om, men rædselsslagen bliver befolkningen. Politikerne bliver naturligvis også bange, for nogle betyder det ikke så meget om de ved noget om det, men det betyder noget hvor der er stemmer at hente.

Til gengæld betyder det åbenbart igen, slet ikke noget om uskyldige bliver udslettet..

Dette er det overordnede billede jeg ser, og jeg er sikker på det er sådan det groft sagt forholder sig. Jeg ville ønske, i som politikere ville forsøge at forhindre dette problem, ved at ramme de skyldige og ikke ved at skyde i blinde, og derved ramme forkert.

I dag er det ikke frykten for hekse, der får hadets flammer til at fortære alt. Nu er det vores hunde der lægges for had.

Vrede tilrøb og onde blikke, bliver tildelt de formastelige ejere af det mindste der bare ligner, hvad befolkningen mener, kunne være en kamphund.

Problemet med hunde har eksisteret i mange år. Politiet har ikke ressourcer til at kontrollere dette, hedder det sig. Hvis det er tilfældet, har politiet slet ikke mulighed for at håndhæve yderligere forbud, hvorved en mængde blandinger til ingen penge vil gå frit på markedet – og ingen har en chance for at se hvad de indeholder.

HVIS man mener der kunne findes de ressourcer, så foreslår jeg de bliver anvendt på en måde, hvor man rammer de rigtige folk.

Jeg kan stadig svagt huske Danmark havde hundeskat. Genindfør den gerne, og endnu hellere med højere skat på større og dermed mere potentielt "farlige" hunde. Pensionisten, der gerne vil have sin lille hund, har stadig mulighed, og andre som ikke mener der er råd til noget større, har såmænd heller ikke råd til at

have og pleje dem, hvis ikke der er penge til beskatningen. Statistikken på de 10 – 15.000 aflivede hunde i Dk. må skam gerne være faldende.

Nogle af de indkomne penge kunne anvendes til at tjekke at den tvungne chipning var i orden, med større bødeforlæg til følge, hvis det ikke var tilfældet.

Skal det være en menneskeret at have hund? Ikke nødvendigvis, men en tvungen aldersgrænse på visse typer hunde kunne være en mulighed. Jeg ved det allerede har været på tale.

Desværre er mange af de moderne typer hunde, så nemme overfor mennesker, at "enhver idiot kan have dem" Og det er så blevet tilfældet, men det skal ændres uden at straffe uskyldige.

Større kontrol med ulovlig import af hunde (løses stort set automatisk ved stærk kontrol af chip, samt beskatning)

Store bøder for løse hunde i byområder.

Fratagelse af hunden og retten til at eje hund i x periode, ved grove overtrædelser.

Alt i alt at forsøge at ramme de rigtige/skyldige og ikke som nu at fratage ansvarsfulde mennesker at have deres elskede dyr.

Som jeg ser det, vil det økonomisk være en gevinst for landet, en gevinst for de "rigtige" hundeejere og en gevinst for jer som politikere, der vil fremstå som et godt eksempel, der ikke lader sig rive med og laver uholdbare lappeløsninger, som mange andre lande allerede har dårlige erfaringer med.

Tak fordi du tog dig tid til at læse mit oplæg.

Venlig hilsen

Gitte Bundgaard

Tlf.: 9825 4681

Mail: gjtte@nuform.dk

Web: www.nuform.dk

Selvstændig hundefrisør siden 1980

Underviser i LHS, underviser i udlandet, studeret hundeadfærd siden 1990 og ejer og opdrætter i DKK af Dogue de Bordeaux.

KOP!

Maj-Britt Hastrup

Fra: Janet [janetfm@sighound.net]

Sendt: 7. marts 2010 16:21

Til: Justitsministeriet

Emne: Ang. debatten om Kamphunde

Som jeg har skrevet på www.borzoi-living.dk/Debatsiden.htm

her er et forslag til hvordan man kan tackle problemet "kamphunde der overfalder andre" på:

Den 6. marts:

Hermed lidt mere at tænke over i vores "kamphunde debat"! Desværre finder jeg den ide med "kørekort til hund" utopisk tænkning. Bilister skal igennem en meget mere omfattende køre eksamen, og trods det, er der altid nogle der kører uden kørekort, og mange som er elendige bilister. Vi mennesker er SÅ forskellige! **1) Spørgsmål melder sig om HVEM der skal have hundekørekortet?** Det må vel gælde ALLE hundeejere, gode som dårlige, fra "vanrøgterne" til højt anset hundetrænere? Fra folk som er på nippet til at købe deres første hund, til en hundeejer med 30-40-50 års erfaring? Fra man er f.eks 12 år gammel med sin første hvalp fra far og mor til man er 95 år eller mere med sin småfede pekingeser på 13 år, som stavrer med rollatoren ned til postkassen og tilbage hver dag - eller den der blot har en "gårdhund" lænket udenfor stalden, som aldrig forlader bopælen?? Alle de overstående eksempler SKAL i forvejen betale den lovpligtige Hundeforsikring for hver hund, hvert år - og nu også et Kørekort i x-antal år? Måske skal det fornyes, når man fylder 70 år - for at se om man er blevet for senil til at eje en hund? **2) Lærer man virkelig noget ved at bestå en køreprøve til hund - hvis man er den dumme og/eller ligeglade type?** Et certifikat er ingenting værd, hvis det hele blot går ind af det ene øre og ud af det andet! **3) Hvad kommer det til at koste?** At være hundeejere er frygtelig dyrt i forvejen. **4) Hvem skal undervise og udstede "Kørekortet" til folk?** Jeg tror næppe at de nuværende hundetrænere kan klare den opgave at instruere over en million hundeejere over hele landet indenfor en overskuelig fremtid? Hvor får de deres uddannelse fra i en vis fart og vil de være lige dygtige? F.eks.: Nuværende lydigheds instruktører kan være meget mangelfulde i deres kendskab til visse racer og den hensigtsmæssig træning af samme. Jeg, og mange andre myndeejere har været ked af at bemærke dette. Fordi mynder så sjældent er tilmeldt til lydighed, kan man oftest være uheldig og få en ellers dygtig instruktør, som ingen kendskab har til myndens specielle sind, hvor kæft, trit og retning, enkelt ord kommandoer plus ryk i snoren, kan få dem til IKKE at ville samarbejde. Eller, som den hurtigste, bliver mynden jagtede langt væk af 14 andre hunde i frikvarteret! Så det kan også være, at Kørekort til Hunde instruktører skal have en meget dybtindgående kendskab til alle racernes individuelle særpræg og psyke? Dette kræver MEGET af instruktøren, men er nødvendigt for en nybagt ejeres skyld. Det kan ikke nytte noget at få Kørekort til en hønsehund, når man har en mynde - eller en mastiff? Det bliver et enormt problem! - Alt dette ståhej for at "ramme" den brokdel af hundeejere, som egentlig ikke burde have hund og som nok enten vil snyde sig til et kørekort eller helt undlade at skaffe sig et? For det at have kørekort er ikke noget man vil kunne SE på folk, vel? Netop disse få hundeejere, som ofte har disse meget omtalte "farlige" racer, som kræver et mere indgående og nærmest naturligt intuitivt kendskab til deres type, psyke og tankegang for at holdes ansvarligt, (ofte noget man helst skal være født med og have stor erfaring med), kan nok ikke lære nok om at være bedre hundeejere på kun få timers undervisning? Erfaring med hunde spiller også en stor rolle og erfaring tager, som bekendt, mange år at erhverve! Vi kan udstede "Kørekort til Hund" lige så tosset vi vil - vi vil aldrig kunne eliminere den type menneske som helst ikke skulle have hund og som desværre ofte har en, for dem, "uheldig" race. **Langt det enkleste tiltage og det nemmeste at håndhæve**, vil være at indføre "båndtvang" for ALLE hunderacer på alle offentlige steder, (undtagen Hundeskove, stranden om sommeren og visse parker ol. hvor det kan være skiltet. Her bliver der en vis form for "selvjustits", hvor aggressive hunde ikke vil kunne komme.). Samtidig, for en liste af de racer som vi VED har været opdrættet specielt til hundekamp før i tiden, (eller som ligner sådan en som er f.eks. en krydsning af samme), SKAL have mundkurve permanent på lige så snart de træder udenfor deres bopæl. (Uanset hvor

Justitsministeriet
Paraleltårnskontoret

2009 14 5430.0155

010 550 111

"sød" den ellers er!) Ingen hund tager skade af at gå ture med en mundkurv på. Og at gå med sin hund i snor på offentlige steder i sikkerhed, burde være nærmest en selvfølge - og gælde alle. Disse to tiltag bakket op af kæmpestore bøder for de der blæser på reglerne, kunne hjælpe os meget! Så kan alle mennesker holde lige præcis den race de allerhelst vil have (for i den sidste ende, burde man kunne eje en hvilken som helst hund, hvis det er det man vil) - og de potentielle farlige racer bliver sat lidt ud af drift via mundkurv og snor så alle kan slappe af sammen med dem. Med venlig hilsen

Janet Frimødt-Møller

<http://www.mynder.dk>

June Gajda

Fra: Ditte Hansen [dittebh@hotmail.com]

Sendt: 8. marts 2010 22:41

Til: Justitsministeriet

Emne: Att: Hundeudvalget

Hej.

Jeg er den heldige ejer af en amerikansk staffordshire terrier ved navn Loui, og jeg sidder og læser disse forslag omkring at forbyde 14 racer og lave lov om mundkurv på de der er tilbage, og jeg læser det med en sådan ærgrelse at jeg slet ikke kan sætte ord på det, men jeg vil nu alligevel forsøge at forklare hvorfor jeg er imod.

I mine øjne er muskelhunde hvad man gør dem til, jeg kan godt se at der er nogle instinkter i dem som der muligvis ikke er i andre, men når det er sagt så er det også min overbevisning at hvis du socialiserer din hund med alle slags hunde fra hvalp af vil du aldrig få disse problemer med aggressivitet, så forslaget om luftning alene vil jo kun gøre den mindre social og derfor reagere anderledes når den endelig møder en anden hund, mundkurv synes jeg er en ligeså dårlig idé, bare tanken om hele bybilledet, når der går hunde rundt som på ingen måde har brug for en mundkurv og ligner folks værste mareridt, en hund i mundkurv føler sig jo kun endnu mere truet da den ingen mulighed har for at forsvare sig, og hvordan vil i forsvare vores hunde hvis de bliver bidt af andre store hunde som ikke skal ha' mundkurv på, nu er det jo ikke kun muskelhunde der bider.

I Danmark skynder vi os altid at komme med en masse forbud, i håb om at det så vil standse problemet, men det tror jeg bestemt ikke er den rette løsning når det kommer til disse hunde, jeg tror på at der skal strammes op om reglerne for at eje alle slags hunde, våben er forbudt, narkotika er forbudt, men det standser jo ikke de forkerte mennesker i at skaffe og sælge dem alligevel

Der findes enormt mange hunde der er mere aggressive end disse racer, og jeg holder på at så længe man har hjerte og forstanden med når man anskaffer en hund, og er ansvarlig når man færdes ude i verden, så vil disse problemer ikke opstå, så måske et hundekørekort af en art er vejen frem, det er indtil nu den eneste smarte løsning jeg kan se på problemet.

Stop alle disse forbud som alligevel ikke kan håndhæves og hjælp hundeejerne på vej med vejledning fra professionelle og visse krav for at man må anskaffe sig en sådan hund, eller for den sags skyld, hvilken slags hund.

Jeg vil til enhver tid sige "tillad muskelhunde - under ansvar".

Med venlig hilsen

Ditte Hansen
Køgevej 140 2,3
4000 Roskilde

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskomiteen

Akt.nr. 212

2009 NR. 5430 - 0159

KOPI

Maj-Britt Hastrup

Fra: Flemming Olsson [flemming@terizo.dk]
Sendt: 11. februar 2010 14:12
Til: Justitsministeriet
Emne: Brev til hundeudvalget - ved sekr. Mette Johansen
Vedhæftede filer: henvendelse_hundeudvalg_11_02_10.pdf

Hermed fremsendes brev til Justitsministeriet udvalg om hunde som vedhæftet PDF.

brevet bedes venligst filsendt udvalget medlemmer.

Med venlig hilsen

Flemming Olsson
Petershøjvej 5
4160 Herlufmagle

tlf. 40814134

Som hundetræner har jeg selvfølgelig fulgt debatten om farlige hunde på sidelinjen, og jeg synes det ville være ærgerligt, at vi begynder at statsstigmatisere enkel hunde som farlige og derigennem deres ejere, som værende ejere af farlige hunde.

Jeg nyder selv det store udvalg af hunderacer på mit hold, det er befriende at se, hvordan en hund kan trænes og formes uanset, hvilken racebetinget arv den bærer.

Men i forhold til selve forslagene i delbetænkningen, må jeg desværre lade det være op til de politiske vinde, hvilke racer der vil berige Danmark i fremtiden.

Det, jeg derimod kan protestere over, er den EU-retlige del. Og på trods af mit begrænsede kendskab til EU retten, er jeg nødsaget til at kommentere delbetænkningen.

Idet jeg mener, et forbud mod indførelse af de i delbetænkningens 14 oplyste hunde racer vil være et brud på EUT-traktatens artikel 34 (tidligere artikel 28), og at en sådan handelsrestriktion ikke kan retfærdiggøres efter EUT-traktatens artikel 36 (tidligere artikel 30) samt proportionalitetsprincippet.

Hvis vi antager, at et forbud om indførelse til Danmark af de opremsede hunde i delbetænkninger (som det også lægges til grund i delbetænkningen), hører under handelsrestriktionerne i EUF-Traktaten artikel 34 (tidligere artikel 28 EF), de såkaldte kvantitative indførelsesrestriktioner samt alle andre foranstaltninger med tilsvarende virkning. Er de iflg. EUF-Traktaten artikel 34 forbudte mellem medlemsstaterne.

Dertil gælder det, at alle nationale regler og lignende, der direkte- indirekte- øjeblikkeligt eller potentielt kan hindre varens fri bevægelighed, er i strid med EU-retten og eller EF-domstolens praksis.

Og at sådanne handelshindringer kun kan retfærdiggøres efter EUF-Traktaten artikel 36 (tidligere artikel 30 EF).

EUF-Traktaten artikel 36 opremser, hvilken hensyn som kan retfærdiggøre en sådan handelshindring mellem medlemsstaterne.

I delbetænkningen s. 121 anføres hensynet til menneskers og dyrs liv og sundhed, hensynet til offentlige orden og hensynet til de offentlige sikkerhed.

I forhold til menneskers liv og sundhed, som er den mest slagkraftige begrundelse til at retfærdiggøre restriktioner på varehandlen mellem medlemsstaterne imellem. Et hensyn som domstolen helt naturligt fremhæver med afgørende betydning, hvor domstolen vurderer om den pågældende foranstaltning REELT er begrundet i et sundhedshensyn.

I delbetænkningen på side 92 fremgår det i en undersøgelse fra USA at "*Nogle af de racer, der scorer højest i aggression overfor fremmede personer, er hunde af racerne gravhund, chihuahua, dobermann, rottweiler, yorkshire terrier og puddel. Disse racer har også fået mange point for "watchdog barking" og territorialforsvar i en undersøgelse af Hart og Hart i 1988.*

De racer, der får flest point i aggression over for ejeren, er hunde af racerne basset hund, beagle, chihuahua, amerikansk cocker spaniel, gravhund, engelsk springer spaniel og jack russel terrier."

Det vil sige, at de hunde, som reelt scorer højest i aggression overfor mennesker i den amerikanske undersøgelse, rent faktisk IKKE er de racer, som man ønsker at ramme med en handelshindring.

Hvilket yderligere fremhæves med en undersøgelse fra Sverige på s. 89 i delbetænkningen.

Hvor det konkluderes at, det primært er selskabshunde, som angriber mennesker og dyr.

"Ifølge den svenske udredning "Hund i rätta händer – om hundägarens ansvar" (SOU 2003:46), afsnit 2.3.3., finder de fleste angreb fra hunde på mennesker eller dyr sted blandt de almindelige selskabshunde. Det er som oftest hundeejeren selv, dennes familie eller bekendte, som bliver bidt, hvilket antages at være en af forklaringerne på, at selskabshunde i almindelighed ikke opfattes som farlige. Det skyldes, at en hundeejer, der bliver bidt af sin egen hund, som regel vil have den opfattelse, at problemet kan kontrolleres og håndteres."

Det er lidt paradoksalt, at man derimod ønsker at indføre en handelshindring på racer som Pitbull terrier, og lignede hunde (Amerikansk Staffordshire terrier og Staffordshire bull terrier), når det direkte fremgår i delbetænkningen på s. 88 at:

"Pitbull terrieren er, i modsætning til hvad mange ofte tror, i almindelighed ikke specielt aggressiv over for mennesker. Dette fremgår dels af traditionelle mentalundersøgelser, og dels når hunden slås med andre hunde. Når to pitbull terriere slås, er der forbløffende lidt vrede med i billedet. Der er to grunde til, at man har villet begrænse pithull terrierens tendens til at blive vred. Den første er, at en hund, som slås i vrede, hurtigere bliver udmattet og dermed en lettere modstander for den anden hund. Den anden grund er, at hundekampe normalt organiseres på en sådan måde, at hundene under kampene håndteres af en "handler", som ofte er fremmed for de kæmpende hunde. For at denne "handler" skal kunne afbryde slagsmålet, hvilket ofte sker flere gange under en kamp, må hundene ikke have tendens til at bide mennesker."

Så den reelle hensigt, altså at beskytte mennesker liv og sundhed, synes mig lidt uklar, når det jo netop fremgår af delbetænkningen og de undersøgelser, der er brugt i delbetænkningen, at hunde af kamphunde typen ikke er de hunderacer/typer, som primært bider/angriber mennesker. Derimod er det almindelige selskabshunde og alment accepterede hunderacer, som står for flertallet af angreb og bid på mennesker.

Hundeudvalget mener tillige, at de 14 opremsede hunderacer er en trussel imod dyrs liv og dyrs sundhed og derigennem kunne en handelshindring retfærdiggøres.

Umiddelbart omhandler den del af artikel 36 om beskyttelse af dyrs liv og sundhed, et hensyn i forhold til dyrevelfærd og beskyttelse af truede arter/racer. Eksempelvis kan fremhæves Læsø dømmens brune bier. Hvor man ville sikre overlevelsen af de renracede brune Læsø bier på Læsø.

Et hensyn som der ikke er tale om her i den nærværende delbetænkning.

Ej heller er der dokumentation i delbetænkningen, som anfører, at de samlede 14 oplyste hunderacer skulle være farligere end andre hunde/hunderacer over for andre dyr – især andre hunde.

På side 92 i delbetænkningen henvises der til en undersøgelse i USA, hvor racen Pitbull terrier, (dækker også over racerne Amerikansk Staffordshire terrier og Staffordshire bull terrier) fremgår, sammen med 9 andre hunderacer, som dem der scoret højest i forhold til aggression overfor fremmede hunde.

For det første hvad med de resterende 11 hunderacer på delbetænkningens forbudsliste ?. Der er ingen dokumentation i delbetænkningens for deres påståede farlighed.

"De racer, der får flest point i aggression overfor fremmede hunde, er hunde af racerne akita inu, boxer, chihuahua, gravhund, schæfer, australian cattle dog, pitbull (dækker i undersøgelse over pitbull terrier, amerikansk staffordshire terrier og staffordshire bull terrier), engelsk springer spaniel, jack russel terrier og west highland white terrier."

I ovennævnte vil jeg dog henlede opmærksomheden på, at "begrebet" pitbull dækker over 3 racer og ikke kun en race, som det er tilfældet med de andre oplyste hunderacer, hvilket jo også betyder, at det reelle tal muligvis er meget anderledes, og måske ville de 3 racer slet ikke fremgå af undersøgelsen, såfremt de havde valgt at adskille de 3 racer.

Derudover oplister den amerikanske undersøgelse de 9 andre hunderacer – akita inu, boxer, chihuahua, gravhund, schæfer, australian cattle dog, engelsk springer spaniel, jack russel terrier og west highland terrier som værende aggressive overfor andre hunde, men de hunderacer er slet ikke med i delbetænkningens overvejelser.

For det andet vil jeg henviser til den tidligere omtalte svenske undersøgelse på s. 89, som siger at:

"Ifølge den svenske udredning "Hund i rätta händer – om hundägarens ansvar" (SOU 2003:46), afsnit 2.3.3., finder de fleste angreb fra hunde på mennesker eller dyr sted blandt de almindelige selskabshunde."

Så hvilket hensyn er det i virkeligheden, man ønsker at beskytte?

Hvis hensynet reelt er en beskyttelse af dyrs liv og sundhed, burde handelsrestriktionen så ikke omfatte de sidst 9 hunderacer fra den amerikanske undersøgelse?

Og i givet fald ikke have de 11 andre hunderacer fra delbetænkningens forbudsliste, som ikke er med i den amerikanske undersøgelse eks. hunderacen tosa inu?

Og hvad så med de selskabshunde, som den svenske undersøgelse refererer til?

Burde de ikke være på forbudslisten?

Men hvorom alting er, så fremhæver delbetænkningen, at en hunds farlighed i virkeligheden kommer an på dens ejer jf. S. 102 i delbetænkningen.

"...Tværtimod er det generelle indtryk, at alle hunde – med forkert opdragelse og forkert håndtering – kan være farlige, og at det derfor er mere relevant at fokusere på hundeejere med hunde, ..."

Hensynet til den offentlige sikkerhed, og hensynet til den offentlige orden – "public policy", det meget brede hensyn, antages kun at kunne finde anvendelse såfremt de i øvrige hensyn i artiklen ikke finder anvendelse.

Dog er det umiddelbart svært at se, hvordan den offentlige sikkerhed og offentlige orden kan bringes ud af kurs, fordi de 14 hunderacer vil være tilladte at indføre til Danmark.

Normalt antages det at, hensynet til opretholdelse af offentlig orden kun kan retfærdiggøres, såfremt forskelsbehandling sker med henblik på at imødegå en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod det grundlæggende hensyn. Hertil skal det bemærkes, at delbetænkningen netop fastslår s. 102 at:

".. udvalget har hverken i dansk eller udenlandsk statistik eller forskning fundet noget sikkert grundlag for at udpege bestemte racer som mere farlige end andre. Tværtimod er det generelle indtryk, at alle hunde – med forkert opdragelse og forkert håndtering – kan være farlige, og at det derfor er mere relevant at fokusere på hundeejere med hunde, ..."

Umiddelbart lægge denne ovennævnte del af delbetænkningen derimod op til et fokus på hundeejerne frem for hunderacer. Derigennem bliver hensynet til offentlig orden og offentlig sikkerhed noget uklart, i forhold til et importforbud mod de oplyste 14 racer i delbetænkningen.

Yderligere henvises der i delbetænkningen afsnit 7.11. til proportionalitetsprincipets krav.

Det vil sige, at en ikke diskriminerende handelshindring, som anvendes uden forskel på nationale og mellem medlemslandenes varer, som opererer på et ikke harmoniseret område - kan efter EU-reglerne kun lovligt anvendes på importerede mellemstatslige varer, såfremt midlet er strengt nødvendigt for at realisere formålet, samt at midlet ikke går videre end, absolut nødvendigt for at opnå formålet .

Hvilket der netop ikke kan være tale om her, idet midlet - et importforbud på navngivne racer, må anses at udgøre den mest vidtrækkende form for restriktion.

En restriktion som allerede har været forsøgt siden 1991 og som beviseligt ikke har virket. Det fremgår i delbetænkningen, at antallet af Pitbulls terriers havde et umiddelbart fald i perioden efter forbudtes indførelse, men at antallet af Pitbulls derefter er stigende, således at vi i Danmark aldrig har haft så mange Pitbulls, som vi har nu. Dette forhold må tillige gælde for hunderacen Tosa inu, dog oplyses det ikke i delbetænkningen.

Sagt med andre ord, det forbud mod indførelse af Pitbull terrier og Tosa inu, vi fik for 19 år siden, har beviseligt ikke virket.

Tillige er det et krav i proportionalitetsprincippet om, at handelshindringen ikke må bruges såfremt andre og mindre foranstaltninger kan bruges til at opnå formålet.

Idet et forbud må anses at udgøre den mest vidtrækkende form for restriktion, kan det antages at mindre indgribende midler kan opfylde hensynet.

Det fremgår af delbetænkningen s. 112, at mindre indgribende reguleringer i form af "hundekørekort" kan give ejeren den fornødne viden til at opdrage og håndtere sin hund, således at farlige situationer kan undgås – det vil sige en regulering som den franske model.

"Det er udvalgets opfattelse, at jo bedre forståelse ejeren har for sin hunds adfærd, jo bedre vil vedkommende kunne opdrage hunden og håndtere eventuelle aggressionsproblemer. Deltagelse i socialiseringskurser giver hvalpe mulighed for at lære at håndtere forskellige potentielle stress- og angstfyldte situationer, hvilket efter udvalgets opfattelse normalt vil hindre, at hvalpen udvikler en angst og aggressiv adfærd."

Med baggrund i ovenstående er det min påstand, at en handelshindring i form af et forbud, er i strid med EU-retten, og at dette forbud ikke kan retfærdiggøres af hverken artikel 36 eller proportionalitetsprincippet.

Mvh

Xenia Zingenberg

Tlf. 44914471

Mail: xenia@zingenberg.dk

Mette Johansen

Fra: Chalotte Clausen [ccs_boerboel@hotmail.com]

Sendt: 15. februar 2010 19:12

Til: Mette Johansen; Maj-Britt Haastrup

Emne: Vedr. "Høring over delbefænkning om farlige hunde"

Til Justitsministeriets hundevalg

Der er ingen tvivl om, at vi har et problem i Danmark med farlige hunde, men et forbud af visse racer vil ikke kunne afhjælpe problemet, som i også selv er inde på og som erfaringer fra andre lande viser.

Hvad skete der, da man forbød Pitbull'en? Ja, siden da er de blevet masse importeret under andre navne, som fx. Amstaff og Amerikansk Staffordshire Terrier og så var de "lovlige" trods disse racer er en og samme hund. Desværre blev de "farlige hunde" mere populære blandt kriminelle og andre "skidt" folk, fordi de var forbudte og dermed blev et skræmmebillede i befolkningen. Hvad tror i der vil ske med de nu udnævnte racer? Vil de så ikke også blive populære blandt kriminelle, rockere osv.?

Det halve af de racer, som er nævnt på forbudslisten, er jo slet ikke aktuelle i Danmark og de hunde som bider hyppigst er slet ikke på listen. Jeg undrer mig meget over denne liste og valget af hundracer. Hvorfor står Amerikansk Staffordshire Terrier på listen, når nu det er en Pitbull og den i forvejen er forbudt eller ville have været det, hvis man havde fulgt lovgivningen? Hvorfor sætter man Boerboel på listen og ikke dens nærmeste slægtninge som Broholmer, Bullmastiff, Cane Corso med mange flere? Det er måske kun de ikke anerkendte hunde i Dansk Kennelklub regi, som flere medier er inde på, der skal forbydes? (Bortset fra en enkelt eller to racer)

Et forslag til hvordan man får stoppet de farlige hunde:

Dette skal forstås som et tillæg til den nuværende hundelov.

Politiet skulle have beføjelse til at fjerne og/eller affive hunde såfremt:

- 1: Hunden er omstrejvende og ikke bærer hundetegn og ikke er efterlyst hos politiet indenfor 24 timer.
- 2: Hunden er omstrejvende og udviser aggressiv adfærd.
- 3: Hunden ikke er chipmærket inden for gældende regler.
- 4: Hunden har forvoldt skade på andre dyr og/eller mennesker.
- 5: Hunden bliver brugt til magtanvendelse.

Det er jo ofte løse hunde i gadebilledet, som hverken bærer hundetegn eller er chipmærket, der forvolder skaderne. Få fjernet de løse hunde fra gadebilledet, så det ikke går ud over andre mennesker, dyr og ansvarsbevidste hundeejere..

Efter min mening burde man straffe de folk, som lader deres hunde rende løse omkring. Det er ligegyldigt, om det er en muskelhund eller en retriever. Man skulle give politiet tilladelse til at fjerne og/eller affive de omstrejvende hunde, såfremt de ikke bære hundetegn, som lover siger de skal, medmindre de virkelig er smuttet ved et uheld og meldt savnet hos politiet. Er de ikke

meldt savnet, er det heller ikke en ansvarsfuld hundeejer, som har været hjemme og passe hunden. Bærer de hundetegn er det ikke noget problem, at finde frem til ejeren og straffe denne med bøde. Er en hundeejer ansvarsbevidst og glad for sin hund, skal denne ejer nok sørge for mærkning af hunden og passe godt på denne hund, så ejeren ikke mister hunden. Følger man dette bliver det op til den enkelte hundeejer, om vedkommende kan have hund og tage ansvar.

I stedet for forbud af visse racer, skulle man nok se på de folk, som ejer de hunde, der er problemer med og ikke se på hvilken race det er. Ikke alle af de forbudte racer er dårlige hunde og de hunde som ikke er nævnt på listen, er ikke alle venlige familiehunde. Man kan simpelthen ikke dele det op på den måde og tro man kommer problemerne til livs. I øvrigt kan enhver hund ødelægges og gøres farlig i de forkerte hænder.

Hvis det nye lovforslag bliver vedtaget, vil det kun være de seriøse og ansvarsbevidste hundeejere af de forbudte racer, som det vil gå ud over, da dem med problemhundene i forvejen bryder den eksisterende hundelov, som i øvrigt er ganske udmærket. Hvis alle folk overholdte den nuværende lovgivning, ville problemet med farlige hunde slet ikke eksistere.

Jeg håber i vil være så venlige, at finde på andre løsninger end forbud, som også jeres flere tal er imod, så det ikke vil gå ud over almindelige ansvarsbevidste mennesker, hvor hunden er en del af familien og ikke et problem for nogen eller noget.

God arbejdslyst

Chalotte Clausen
Fårbækvej 19
7540 Haderup
Tlf. 96412009
Email: ces_boerboel@hotmail.com

Mette Johansen

Fra: Chalotte Clausen [ccs_boerboel@hotmail.com]

Sendt: 15. februar 2010 21:43

Til: Mette Johansen; Maj-Britt Hastrup

Emne: Vedr. Boerboel på forbudsliste

Til Justitsministeriets hundevalg

Jeg skriver da jeg står uforstående over for, hvorfor Boerboel er kommet på forbudslisten og hvorfor der i det hele taget er lavet en sådan liste, når nu fleretallet er imod forbud.

I jeres statistikker over bid og skader indgår Boerboel ikke. Jeg har søgt på nettet og har kun kunne finde to sager, hvor der har været uheld med Boerboel. Den ene var fra Rusland og den anden fra Syd Afrika. Det er alt hvad jeg har kunne finde og det er jo ikke meget..

I et interview med Vibeke Knudsen i netavisen 180grader (<http://www.180grader.dk/Politik/hundeavler-min-hund-er-paa-forbudslisten-fordi-racen-ikke-er-medlem-af-dansk-kennel-klub>), udtaler hun følgende om Boerboel:

"Det er ikke en race, som bør befinde sig i ret mange menneskers hænder. Det mener vi at kunne sige på baggrund af den hundeerfaring, som er i vores ganske store organisation, bl.a. har vi en række mennesker, som bedømmer hunde rundt omkring i hele verden. Boerboelen er ganske vist ikke anerkendt som race hos os, så den bedømmer de ikke, men vi har da en dommer hos os, som har spurgt interesseret til, hvordan man bedømte boerboel hos de mennesker, der har den slags hunde. Og han fik at vide, at boerboel-hunde, der ikke udviser aggression overfor dommeren får en dårlig bedømmelse. Der er masser af detaljer og masser af viden, som man ikke kan dokumentere, men vi lægger vores viden sammen, så godt vi kan, og så prøver vi at kigge på, hvordan det kan gøres så fornuftigt som muligt," siger Vibeke Knudsen.

Hvordan kan Vibeke Knudsen udtale sig sådan, uden at have haft kontakt til nogen af vores foreninger, som registrer og bedømmer disse hunde?

Som Vibeke Knudsen siger *" Der er masser af detaljer og masser af viden, som man ikke kan dokumentere, men vi lægger vores viden sammen, så godt vi kan, og så prøver vi at kigge på, hvordan det kan gøres så fornuftigt som muligt."* Dette er jo ikke korrekt. Hun kunne jo have taget kontakt til en eller flere af følgende foreninger:

S.A.B.T.	http://www.sabt.co.za
S.A.B.T. EU.	http://www.sabt.org.uk
EBBASA	http://www.ebbasa.com/
S.A.B.A.	http://boerboelworld.tripod.com/southafrican

Jeg har selv været på kursus i bedømmelse og avl af Boerboel i 2003 og kan bekræfte, at det en dommer hos DKK har fået fortalt angående bedømmelse og aggression ikke er korrekt. Hvis en Boerboel viser aggression til bedømmelsen, vil den blive diskvalificeret.

Vibeke Knudsen bliver i interviewet også spurgt om flg.:

'hvad har f.eks. boerboelen egentlig gjort for at fortjene en plads på den liste?'

Til dette svare hun:

"Så må jeg bare sige, at den har ikke gjort noget, man kan dokumentere. Men der sidder nogen mennesker med kendskab til ringene, som bl.a. følger lidt med på nettet og kigger efter, hvilke racer

man går efter, når der bliver arrangeret hundekampe, og hvilke racer der er populære i de kredse, der interesserer sig for kamphunde."

Boerboelen er *ikke* en kamphund, det er ikke kamp, den er avlet til. Det er en vogter og gårdhund. Jeg vil ikke til at skrive en hel roman om Boerboelen, men synes i skal kontakte ovenstående foreninger eller læse om hunden hos disse og den bedømmelses system på deres sider, så i kan se med egne øjne, hvad det er for en hund, vi har med at gøre her. Men hvor får Vibeke Knudsen det fra og hvordan kan sådanne udtalelser påvirke hundeudvalget til at sætte den på forbudslisten? Jeg er meget uforstående over for dette og finder det meget skuffende. Hvordan kan falske udtalelser påvirke lovgivningen?

Jeg håber vi finder en løsning på denne misforståelse..

Med venlig hilsen

Chalotte Clausen
Fårhækvej 19
7540 Haderup
Tlf. 96412009
Email: ccs_boerboef@hotmail.com

Maj-Britt Haastrup**Fra:** maria larsen [sulup@live.dk]**Sendt:** 8. februar 2010 14:37**Til:** Justitsministeriet**Emne:** att hundevalget og brian mikkelsen samt alle involverede

 JUSTITS MINISTERIET

endnu engang skriver jeg til jer i håb om at i vil lytte til en der har mere end 3000 mennesker i ryggen

vi er mange der ikke vil se et forbud og vi vil heller ikke se mundkurve osv på vores hunde. Jeg spørger derfor om i overhovedet lytter til fik og undres stadig over at kun mennesker der har jeres agenda får foretræde for jer for at fremføre tiltag, der ikke vil være optimale for hverken for mennesker eller dyr

Jeg vedlægger derfor et par cases til jer

case 1

dette er selvoplevet

Jeg har 2 hunde. en rottweiler og en amstaff. jeg går med begge og older dem i 1 hånd. en morgen da jeg er ude ser jeg en kvinde komme imod os med en schæferblanding men jeg har mine under kontrol det har hun absolut ikke. rent faktisk har hun den så lidt under kontrol at hun råber til mig at jeg skal skride en anden vej fordi HUN ikke kan styre sin hund... den næste morgen samme situation bortset fra at denne kvinde viklede sig om en stolpe men hun kunne ikke holde sin labrador hvorfor er det at JEG skal straffes fordi de ikke kan styre deres hunde?

case 2 taget fra et lokalblad

Helsingør: Torsdag ved middagstid blev en gravhund overfaldet af en schæferhund på Elmevej i Helsingør. Gravhunden blev bidt halvt over, og dens ejer, en 45årig kvinde fra Helsingør, blev bidt i hånden af schæferen. Nordsjællands Politiet er i øjeblikket ved at klarlægge de nærmere omstændigheder omkring episoden. Politiet kunne derfor ikke oplyse fredag, om gravhunden overlevede.

havde dette været en anden slags hund kan vi blive enige om at artiklen ikke ville være så lille og den ville være på alle forsider

case 3

To hunde løb efter og bed en gravhund på nabo-egendommen. Nogle dage før endte jagten uden bideri.

En gravhund blev bidt i både bagparti og hoved ved et overfald på Burvej i Vemb i lørdags. Efter besøget hos dyrlægen er gravhundens ejer opfordret til at melde sagen til politiet, for når de to hunde, der stod bag overfaldet, har gjort det én gang, kan de finde på det igen, forklarer landbetjent Verner Nielsen.

Det var hunde fra to nabo-gårde, der var angriberne i det alvorlige klammeri. Ifølge Verner Nielsen smuttede de to angriber-hunde - en labrador og en border collie-lignende hund - ud fra en minkfarm og ind til naboen, hvor to gravhunde blev jagtet.

Det gik ud over den største af gravhundene.

»Ejeren er trods alt glad for, at det var den mest robuste af de to gravhunde, det gik ud over, for den spinkle af hundene havde næppe overlevet et angreb,« siger Verner Nielsen.

Det er ikke første gang, gravhundene er jagtet af nabo-hundene. Så sent som i onsdags havde labrador- og collie-makkerparret også fat i gravhundene, men dengang skete der ikke noget.

 Justitsministeriet
 Helsingørskontoret

2009 NR. 5430-0159

akt.nr. 216

hvis i ønsker kan i desuden læse min blog

<http://blog.tv2.dk/rezen/>

med venlig hilsen
maria-theresa kjær larsen
forkæmper for ALLE hunderacer

30300361

d.o.

Maj-Britt Haastrup

Fra: ina@tertzo.dk
Sendt: 9. februar 2010 13:49
Til: Justitsministeriet
Emne: ATT. Hundeudvalget - alle medlemmer
Vedhæftede filer: retsudvalget.doc

Vedhæftede bedes venligt rettet til alle medlemmer af hundeudvalget.

Med venlig hilsen

Ina Olsen

www.tertzo.dk

www.tornjaks.dk

www.tertzos-kattepension.dk

Til Hundeudvalget.

Der er alvorlig grund til at formode at Hundeudvalget har modtaget og videregivet uredelig information ang. hunderacen Tornjak.

Hvis det kvalificerer at skulle sige vov, når der kommer fremmede i nærheden af matriklen, så kan samtlige landets hunde komme på listen.

Dermed kan ingen hund – og dens ejer fremover føle sig sikker.

Det er en meget ubehagelig tilstand at være i.

Tornjak er på listen over hunde, som kan risikere forbud eller tvungen påbud af mundkurv m.v.

Selvom Tornjak - historisk set, hører sammen med andre beskyttende hyrdehunde fra Sydøsteuropa & Asien, er der **markante forskelle** mellem Tornjak og eks. andre hunde i gruppen, som Kaukatiske Owcharka, Central-Asiatisk Owcharka, Sarplanina og Anatolian, især hvad angår temperament, størrelse, bygning, type og anvendelse.

Tornjak er en virkelig stabil hund med en meget høj tolerance tærskel.

Tornjak har aldrig været avlet til hundekampe eller nogen anden form for "kampe".

Tornjak's hovedformål gennem århundreder har været at holde vilde rovdyr væk fra flokken.

Tornjaks vigtigste formål var **ikke** at dræbe ulve, men at beskytte flokken gennem sin tilstedeværelse, bevogtning, gøen.

Den markerer området og er modig og hengiven overfor sin flok.

Den vil undgå direkte møde med de vilde dyr, hvis det er muligt.

Tornjak er en flok hund. Den bor og arbejder i flokken, og i nærheden af flokken.

Dens kommunikative evner er højt udviklet.

Dens kommunikation er direkte og indlysende, dens hierarki er veldisponeret.

Hvis det på nogen måde er muligt, vil den undgå slagsmål. Den har meget effektive signaler.

Tornjaks er loyale over for deres gruppe, den flok, og deres familie og de dyr, de lever sammen med. De er blide og elskelige, legesyge og yndefulde, de er en del af familierne.

Tornjak er **ikke aggressiv** overfor mennesker eller andre dyr.

Deres tilstedeværelse i nærheden af flokken var ofte i nærheden af landsbyer og bebyggelser.

Hunde, der viste aggressiv adfærd overfor mennesker, var ikke ønskelige.

Det eneste, der var forventet af dem, var at annoncere tilstedeværelsen af ukendte personer ved gøen.

Aggressivitet er en avlsudelukkende fejl i henhold til racens FCI standard.

I løbet af de sidste par årtier har masser af tornjaks boet i byområder, primært som kæledyr.

De er en del af det daglige liv, af de små samfund, hunden i lokale parker, hunden der deltager på skoler og kurser.

På grund af alle de nævnte årsager, har den **kroatiske regering** valgt at inkludere netop tornjaks i projektet for bevaring og forvaltning af ulve i Kroatien

(http://www.life-vuk.hr/cattle_protection_measures.htm)

Projektet er støttet af EU.

Som en virkelig følsom og loyal hund, finder Tornjak sin plads som terapi hund i forskellige sammenhænge. Med deres høje intelligens og evne til at sanse og forstå menneskelige følelser, er de virkelig en værdifuld del af disse samfund.

Tornjak er en tænkner. Den viser opmærksomhed. På grund af det, opfatter den let de forskellige signaler, der opstår på et sted eller de små forskelle i opførsel af mennesker og andre dyr.

Det er derfor, de er gode kammerater og familie hunde.

Tornjak er en race vi vælger af kærlighed til dens karakter, og som ikke kan med rette betegnes som aggressiv eller farlig.

Vi vil naturligvis med glæde ha' lejlighed til at dokumentere og illustrere det ovennævnte med enhver form for information, du må finde nødvendig.

I racens hjemlande er de mildt sagt meget vrede over at deres nationale stolthed bliver nævnt blandt farlige hunde og mange er skuffede over, at den fejltagelse kan ske i Danmark, som de ser op til og som de troede var et retssamfund.

Det er da også ganske forkasteligt at vi sageløse hundeejere, som har gjort et stort stykke arbejde for at anskaffe en fornuftig familiehund helt uden "Brian" tendenser, kan kastes fuldstændig magtesløse ud i dette politiske spil p.g.a. inkompetente rådgivere.

Tornjaks ry som som familiehund her i landet har nu også lidt ubodelig skade, fuldstændig grundløst og uforskyldt, ligesom det bliver svært i mange år fremover f.eks at afsætte eventuelle hvalpe. En oprejsning vil være på sin plads.

Var det her i USA, ville der ikke et sekund hærske tvivl om et retsligt efterspil med kompensation for den ulempe samtlige ejere og opdrættere her i landet nu må gennemgå på grund af for dårlig og forkert rådgivning fra såkaldte eksperter til landets lovgivere.

Der findes ca. 400 hunderacer, ingen kan være eksperter på dem alle.

I dette tilfælde har Irene Jarnved end ikke været interesseret i at ta' imod gentagne invitationer til at se en Tornjak, før hun udtaler sig om racen og søger at overbevise andre om, at den er farlig. Desværre ser hun ud til at lykkes.

Meget useriøst og dybt forkasteligt, især i så alvorlig en sammenhæng, som den her.

Måske man også skulle lytte til mere erfarne hundefolk.

Herudefra ser det slet ikke ud til at ha' nogenting med hundepolitik at gøre, da flere oplagte racer isåfald glimrer ved deres fravær på listen.

I det hele taget er det at skyde fuldstændig ved siden af målet, at udpege racerene hunde med en eks. DKK stamtavle, som er undfanget hos seriøse opdrættere baseret på et stykke seriøst avlsarbejde, hvor forældredyrene er screenet på temperament og sundhed før disse overhovedet kan komme i avl, og så lade disse hunde, deres ejere og opdrættere "betale" prisen for, at nogle håndfulde utilpassede "Brian" typer ikke kan finde ud af at holde hunde, som primært er af tvivlsomt ophav, dog ofte af ensartet type, men som sjældent er reg. nogen steder overhovedet.

Det kommer ikke til at afhjælpe problemet, at fjerne de forkerte hunde.

Vi forventer og håber at Tornjak snarest er fjernet fra listen over farlige hunde, så vi kan komme videre med vores liv og få det bedste ud af vores hunde.

På vegne af Tornjak ejere i Danmark

Ina Oisen, Racerepræsentant i KHKG under Dansk kennel klub
Petershøjvej 5
4160 Herlufmagle

tel. 5764 2134
mail: ina@tertzo.dk
web : www.tornjaks.dk